

קֹבֵץ שׁוֹפֵר הַרְשָׁבָ"י כֶּדֶךְ ד'

סִפְרָה אֲזֹהֶר הַנְּשָׁבָת הַמְּחֻזָּלָק

מחולק לפניות השבוע, כ-3-4 דפים בשבוע,
ובכך תוכיל כל שבוע לזכות לפחות מיליון שנה תורה.

כל המאמרים של הזהור הקדווש על שבת עם תרגום הזהור ועוד,
מחולק לקטעים עם כתורות, כדי להקל על הלומד.

- **חולקה נספת לג' סעודהות של שבת:**
- **שמונה פרקים [א-ח] לפעודה הראשונה:** דפים כז-פ"ד.
- **שמונה פרקים [ט-טז] לפעודה השניה:** דפים פה-קמ.
- **שמונה פרקים [י"ז-כד] לפעודה השלישית:** דפים קמא-קצח.

יוצא לאור על ידי מפעל הזהור העולמי בעיר הקודש בית שמש תוכב"א
שנת "אלף המונתלי עלייו" [אלף המונתלי עלייו עם הכלול, בוגטורה: 772]
"וברך עלינו שנה טובה", - "ביאת משיח", - "קץ חulos ומשיח בן דוד",
תש"ב לפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודה של הגה"ץ רבינו שלום יהודה גראס
כ"ק מרכן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצווה גדולה לזכות את הרבים

ולפרנסת ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בכתבי מדרשות, בטМОחות, לכל החנורים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרוב והגאה טליתה בב"א

ונכל המזוכה את הרבים זוכה לננים צדיקים

ולכל הבטחות הרשב"י זענ"א

מכתבי הסכמה

מגדולי ישראל כבר באו בדף בשאר הספרים
שהוציאנו לאור - זכרון אחד עולה לכאן ולכאן.

"מפעל הזוּהָר העולמי"

רחוב נחל לביש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 02-995-1300 / פקס: 054-843-6784

hazohar.com@gmail.com

פֶּתַח דָּבָר

ברוך הוא, שהחחיינו וקיימו והגיענו לזמן זהה שהקדוש ברוך הוא, מלך עוזר ומושיע ומגן, עוזר בעידנו להוציא לאור עולם, את ספר זהה השבת.

ברצוננו להבהיר לסטודנטים היקרים את מטרת הספר ואת האפן שבו ממילץ ללמד את הספר.

ספר "זהר השבת" למשמעותו הוא פרי רעיונו של האדמור"ר מהאלמין שליט", העומד בראש ובגשיות מפעلينו, "מפעל האחד העולמי", לשם וلتפארת.

הראיון הוא שכל אב וראש משפחה, יוכל ללמד עם בניו בעת סועדים יחד את סעודת שבת, את ענייני השבת והלכות השבת בזוהר הקדוש עצמו, וזה גם מתרגם ללשון הקודש, למען יוכל כל אחד להביןו.

האדמור"ר שליט"א חילק את הספר לעשרים וארבעה פרקים, למען יוכל לגמרו פעמים בשנה. דהיינו, בתחילת השנה בפרשת בראשית לומדים פרק א', וכן כעבור חצי שנה בפרשת שמיני מתחילהים עוד הפעם פרק א'. אפשר גם לגמרו כל שבת. דהיינו, שלומד כל סעודה שמונה פרקים, כמו שלומד שמונה פרקים משלניות בכל סעודה, ובזה יוכל להרוויח כל שעיה בשבת מאה מיליון שנה תורה, ויארכם בשלוחנו את רבינו שמעון בר יוחאי זיע"א בכל סעודת שבת, וירגיש בכל שבת מעין עולם הבא.

המושגאים לאור

האדמו"ר מהאלמן האה"ץ הרב שלום יהודה גורס

מייסד מפעל הזוהר העולמי
נהל לכיש 24/8 בית שמש, טל: 054-8436784

האדמו"ר מהאלמן שליט"א, נולד בהונגריה, עלה לארץ בשנת תש"ו. בshorteshת תשכ"ב הגיר לב羅וקלן. לפני 40 שנה - הקים הרבה ארגונים: **בshorteshת תשכ"ה**, הקים ווד העולמי למשך קדשות בית הכנסת, ונdfsco ספרים וקו"ל קוראים. **בshorteshת תשכ"ג**, ערך מלחמה גדולה נגד המוחות הפסולות, **בshorteshת תשכ"י**, ערך מערכה גוזלה נגד סימלאק מחלב עכו"ם, ומאו לראשו יצרו סימלאק מחלב "ישראל". **בshorteshת תשכ"ו**, הקים ארגון אלה, ונdfsco ספר, וקו"ל קוראים. **בshorteshת תשכ"ז**, ערך מערכה גוזלה על שנכשלים באכילת תולעים בהקשר למזהדרין, **בshorteshת תשכ"ט**, הקים ארגון ובית דין צדק לשרות תשכ"ח, ערך מערכה גוזלה על אורהות זמן קראית שמע והפלגה. **בshorteshת תשכ"ח**, הקים ארגון ובית דין צדק לשרות תשכ"ח, ערך מערכה גוזלה על אורהות זמן קראית שמע והפלגה. **בshorteshת תשכ"ט**, הקים ארגון ובית דין צדק פרשיות בדודות, וטהרת המקוואות. **בshorteshת תשכ"ט**, יומם הדפסים והפיז לואשונה חק לישראל שבועו, ונdfsco 54 פרשיות בדודות, ועשר כרכבים. **בshorteshת תשכ"ט-ס"ב**, ערך מלחמה כבידה לעזרות השיטה, **בshorteshת תשל"ד**, הקים ארגון ווד השרות התאחדות הקהילות, ונdfsco 39 ספירים וקו"ל קוראים. **בshorteshת תשל"ד**, הקים את הרענן הדף היומי, ופרסמו כל שבוע בעיתונים על הרעיון של לימוד דף היומי, ונdfsco גם בן מדרך לשרות # 2. **בshorteshת תשל"ה**, ערך מלחמה גוזלה למען קדשות השבת. **בshorteshת תשל"ט-ס"ג**, ערך מלחמה כבידה על כשרות הניקור, **בshorteshת תשמ"א-ס"ד**, ערך מלחמה כבידה על תיקון עירובין באראה"ב, **בshorteshת תשמ"ז** יצא לאור ספר הסכנות ומכתבים 1.296 מכתבים. **בshorteshת תשס"ג** שלח לארצינו הקדושה כמו מילוני ספירים ועוד 320 אלף דיסקים [בכל דיסק לערך 500 ספירים] ונחלקו בחינם בכל הארץ, ול-150.000 חילילים בצעבה. **בshorteshת תשס"ד** שלחו לא"ז עוד 250.000 דיסקים של 7000 קבצים ספירים בחינם. **בshorteshת תשס"ד**, הקים מפעל עולמי לימוד הלכה יומית מהבר ורומ"א, ונdfsco ספרי ש"ע מחבר ורומ"א, וקו"ל קוראים, ומודעות בהרבה עיתונים. **בshorteshת תשס"ז** - 2007 עלה לארץ, הקים את "מפעלי הזוהר העולמי", ומאו פועל במסירות נפש, יומם ולילה, לזכות כל אחד מישראל בקריאת יומית של דף ההור היומי, ובכך למשם בפועל את הבתחמת צוואותם של רב"י וגדי הצדיקים, שבוכו הזוהר, יצא עם ישראל מגאות בבחמים, והמושיח בבא.

בעה מה"ס: "אין ליכט פון תורה" - 887 חלקים, "אכילת מצות בישראל" - 7 חלק, קו"ץ, **אפיקת המצות** - 3 חלק, קו"ץ ספרי ארץ ישראל - 26 חלקים, "שמירת המצוות כהלוונ" - 58 חלק, קו"ץ ספרי כשרות - 53 חלק, **"נפש ישעה"** על מאכלות אסורות - 7 חלק, קו"ץ ספרי שחיטה - 26 חלק, קו"ץ ספרי ניקוד - 33 חלק, **"נפש ישעה"** על קבוץ ספרי מקוואות - 8 חלק, **"שמירת הבתית"** - 10 חלק, **"זבר תורה עה"ת** - 7 חלק, קו"ץ ספרי כת"ם - 22 חלק, קו"ץ ספרי קדשות ביה"כ ג"נ - 17 חלק, **"קדש מעט"**, **"אמורו אמרן"**, **"ענין אמן כהלוונ"**, **"צחק לשוח"**, **"עווד"**, **"שר ועונש"** - 6 חלק, **"אור ההור"** - 5 חלק, **"זוהר השבת"** - 5 חלק, **"זוהר חק לישראל"** - 5 חלק, **"מאורות ההור"** - 5 חלק, **"תיקוני זוהר"** - 29 חלק, **"זוהר היומי"** - 6 חלק, **"זוהר היומי"** - 12 חלק, **"זוהר עם פירוש הסולם, זוהר היומי"** - 70 חלק, **"זוהר תורה"** - 54 חלק, **"תיקוני הזוהר"**, **"אדרור רבה"** ו**"אדרור זטא"** עם 6 ספירים, **"ספרוא דמסחנא"**, **"ספרוא דצניעותא"** ועוד. עליוני הזוהר - 39 חלק, יוטו מאלף ספירים וחוברות על הזוהר הקדוש. על כל הנ"ל,

בshorteshת תשס"ז, הקים בארץ מפעל הזוהר העולמי. ונdfsco קרון ל-2000 ספירים וחוברות וקו"ל קוראים. - על הדברים הנ"ל פרסם ספירים וקו"ל קוראים, בלשון הקודש, באידיש ובאנגלית, ובעוד הרבה שפות. - מופיע מילוני ספרי זוהר הדף היומי של הזוהר, ועוד, המחולק בתפוצה עצמה בתבי נסיבות ובתי מודשנות, חנויות, קרי צדיקים, ארגונים גדולים, כגון עוזון הידורות, בית אב בכל רחבי הארץ ובחו"ל. - הקים את **"קול הרשב"**, **"קול הזוהר"** לשמעיה של הזוהר היומי, שומעים דרישותיו. חיים מתגורר בבית שמש, מופיע דרישותיו מדי שבוע ברדיו 2000, ומעביר הרצאות בכל רחבי הארץ.

1. ונdfsco ספירים וקו"ל קוראים. 2. ונdfsco ספירים וקו"ל קוראים. 3. ונdfsco ספירים וקו"ל קוראים. 4. ונdfsco ספירים וקו"ל קוראים. 5. ונdfsco כאוות ספירים וקו"ל קוראים. 6. ונdfsco ספירים וקו"ל קוראים. 7. ונdfsco מאוות ספירים וקו"ל קוראים. 8. ונdfsco מאוות ספירים וקו"ל קוראים.

הַקָּדָמָה

ישמרו ה'שְׁבָת ו'ילמדו ה'זֶה, כל קהל עדת ישראל, ובזה ונדי יופו ל'כֵל יִשְׂרָאֵל יִשְׁלֹם סלק לעולם הבא', ומיד נגאל, פDISTא בשת (דף קי"ח ע"ז): אמר רבי חייא בר בא אמר רבי יוחנן, כל המשמר שבט החלתו, אפילו עבד עצודה ורבה בדור אנוש, מוחליין לו, שנאמר "אשר אנוש עשה זאת וכנן אדם יחיק בה שמר שבט מחללו", אל תקרי מחללו, אלא מחול לו, אמר رب יהודה אמר רב, אלמוני שמרו ישראל שבט ראשונה, לא שבטה בהו אמרה ולשוו, שנאמר "ויהי ביום השבעי יצאו מן הארץ ללקט", וכתיב בתיריה "יזיבא עמלק". אמר רבי יוחנן, משום רבי שמיעון בן יוחאי, אלמוני משמריו ישראל שתי שבתוות החלתו, מיד נגאלים, שנאמר "כה אמר ה' לפריסים אשר ישמרו את שבתוות", וכתיב בתיריה "ובביאותם אל הר קדשי" וכו'.

ואיתא בזוהר הקדוש פרשת יתרו (פרק ע"א): **הָאָנָא, בְּהָאִי יוֹמָא, דָאָרְיִיתָא מִתְעַטְּרָא בֵּיהַ,** מיתעטרא בכלא, אבל איןון פקידין בכל אינון גורין ועונשין, **בְּשַׁבְּעַיִן עֲנָפִין דְּנֹהָרָא,** דזהרין מכל טררא וספרא. מאן חמי, ענפיו דנטקיין מכל ענפה וענפה, חמישה קיימין בגו אלנא, כלחו ענפיו בהו אחידן. מאן חמי, איןון תרעין דמתפתתנו מכל טר וספרא, כלחו מזדרריין ונחרוי, בההוא נהורא דנטפיק ולא פסק.

[ובתרגם ללשון הקודש]: שנינו, ביום זהה שמתורה מיתעטרת בו, מיתעטרת בכלל, בכלל אותן מצות, בכלל אותן גוזרות ועונשים, בשבעים ענפים של אוור שזוקרים מכל צד וצד. מי ראה הענפים שיזכאים מכל ענף וענף, תמשה עםדים בתורה האילן, וכל הפנים אחויזים בכם? מי ראה אותן שערם שנפתחים בכלל צד וצד, וכלם זוררים ומארירים באוטו האור שיזכאי ולא פוסק?]

כל ברזא נפיק, אתערו קדישי עליוני, אתערו עמא קדישא, דאתבחר לעילא ותתא. אתערו חרדיותא לךדריות מאיריכן. אתערו בחדרותא שלימחתא. אוזדמנן בתלת חרזו, דתלת אבחן. אוזדמנן לךדריות מהימנותא, דחרדו דכל חרדוותא. ופהה חולקכו, ישראל קדישין, בעלמא דיין ובבעלמא דאתני. דא הוא ירותא לכון, מכל עםים עובי עבודת כוכבים ומזלות. ועל דא כתיב, "בני ובין בני ישראל".

[ובתרגם ללשון הקודש]: קול הקрозו יוצא: התעוררו קדושים עליונים, התעוררו הקדושים שנברך למעללה ולמיטה, עוררו שמחה בוגר ובונם, התעוררו בשמחה, הוזדמנן לשלא שמחות של שלשות האבות, הוזדמנן לknאות האמונה של שמחות כל השמחות. אשרי חילקם,

ישראל קדושים, בעולם הזה ובעולם הבא! זהה ירצה לכם מכל העמים עוגדי עבוקת כוכבים ומצלות. ועל זה כתוב "בני ובן בני ישראל".

אמר ר' יהודה, כי הוא וdae. ועל דא כתיב זכור את יום השבת לקדשו, וכתיב (יקרא ט) קדושים תהיו כי קדוש אני ה'. וכתיב, (ישעיה נה) זכראת לשבת ענג לקדושה'.

[ובתרגם ללשון הקודש: אמר רביה יהודה, אף הוא וdae. ועל זה כתוב זכור את יום השבת לקדשו, וכתיב (יקרא ט) קדושים תהיו כי קדוש אני ה'. וכתיב (ישעיה נה) זכראת לשבת ענג לקדושה'.]

תאנא, בהאי יומא, כל נשמה תיהון דעתך קדישא, סתימה דכל סתמיין. ורוחא חדא מעוננא דההוא עתיקה קדישא מתחפשטא (ההוא מתחפשט) בכלחו עלמיון, וסלכא ונחתא, ומתחפשטא לכלחו בני קדישין, לכלחו גוטרי אוריתא, וניחיו בניתא שלים, מותנשי מכלחו, כל רוגזין, כל דינין, וכל פולחני קשין. הדא הוא דכתיב, (ישעיה יד) ביום הגיח ה' לך מעצבר ומרגץ ומון העבודה הקשה, בגיןיה בה, שkil שbeta לאבל אוריתא.

[ובתרגם ללשון הקודש: שנינו, ביום זהה כל נשמות הצדיקים מותענים בתפנוקי העתיק בקדוש, נסתר כל הגיטרים, ורומם אמרת מנענע של אותו השתק הקדוש מתחפשט (ההוא מתחפשט) בכל העולמות, וועלה וירקת, ומתחפשטת לכל הבנים הקדושים לכל טומרי התורה, ונחיהם במנוחה שלמה, נשכחים מכל הרגזים, כל דינין וכל העבודות הקשות. זהו שכתבו (שם י) ביום הגיח ה' לך מעצבר ומרגץ ומון העבודה הקשה, משום לכך שקהל שbeta כנגד התורה].

ולכל דנטיר שבתא, כאילו גוטר אוריתא כלא. וכתיב (ישעיה ט) אשרי אנו שעה זאת ובו אדם יחזיק בה שומר שבת מחללו ושומר ידו מעשיות כל רע. אשתמי, דמאו דנטיר שבת, פמאו דנטיר אוריתא כלא.

[ובתרגם ללשון הקודש: וכל מי שישomer שבת, כאילו שומר את כל התורה. וכתיב (ישעיה ט) אשרי אנו שעה זאת ובו אדים יחזיק בה שומר שבת מחללו ושומר ידו מעשיות כל רע. נשים, שמי שישומר את השבת כמו שישומר כל התורה].

ובזוהר שם (פ"ט ע"ב): אמר ליה, [רבי שמואל לרבי יונאי], חייה, לית עלא אלא לאינז תבריא, דמשתדל באוריתא [מייר, לא נברא העולם אלא לאלו החברים הקוסקים בתורה] יידעוי סתמיי אוריתא. [ויזכרם הסודות שבתורה].

ומכל דברי חוץ ל אלו רואים, שלא נברא העולם אלא לאלן החברים העוסקים בתורה ולומדים סודות התורה, ומקדשים עצםם בלימוד הפסוד בשבת קודש.

על כן, אודה ה' בכל לבב בסוד ישרים ועדיה, על שזיכני להגיע עד הלוים, ימי שנوتינו כאיל וכחלום יועף, ולפנוי כארבעים שנה, חשקתי מaad לזכות את כל ישראל בלמוד התורה הקדוש, וכמה הרופתקאי דעתו עלי, וויפני ה' יתברך, בשנות תשכ"ט, להדריס את הספר

"נְפִילֹות הַזָּהָר", של הצעה רבי יודל ראנגבערג ז"ע, ועוד ספרים רבים, ולפניהם כעשרים שנים, התעוררתי לפרש את דבר למועד זהר הקדוש בכל העולם, שבאל אחד ילמד, ויתעורר, ויתלהב לפו, לעבודת הקדוש ברוך הוא, ולקרב הגואלה ברוחמים, כהבטחה שנאמרה ממשים לרבי שמعون בר יוחאי ז"ע: "בְּסֶפֶר אָדָא יִפְקוֹן מִן גָּלוּתָא בְּרָחְמֵי", וכמה פחות והשכעה מסרנו על זה, במשך חמץ שנה נסעתינו כל יום בארץ שעotta נסעה וטלטולי דרכים, שעתים הלווז ושעתים חזר למושג, שם שכנו חדר, כדי שלא ימצאו אותה, ולא יפריעוני בעבודה הקדושה הזואית, ועבדנו על זהר הקדוש כל יום שטים עשרה שעotta, יחד עם עוד אברך, וזה לקחת הלוות בכספי אלף דולר (בערך של אין, שמיום נהשכני שישים אלף דולר), וכל זה עללה במאצאים גדולים, ובאמצע נשרב המחשב כפה וכמה פעםיים, ואחר כך תיקנו כפה וכמה פעםיים, ועוד פעם נשרב, וקנינו מוחבים חדים, וגם הם התקלקלי, וכל כך הרבה הפרעות ומגעים היו לי, ושכרנו מוכנות צלים מהבהר עם בטיחות, ועוד כי איש מוחבים צמוד, וכל הזמן היה הפרעות וקלוקלים מה שאפשר לתאר, ויש הרבה מה לספר... עד שסביר פשט לא רצוי אנשים, ופחדו לעבוד על זה, שהפסידו על זה הרבה כספים, וכך נשאהה העבודה באמצע, שלא היה מי שמעון להמשיך במסירות נפשם, ובהיבטי על זה שבתי ואראה, כי בלי תפלה תזקה מאד, ותחננו ליה' יתרה, אי אפשר להצליח (כמו שאכתב בהמשך), והבראה שבדי לזכות לסייעת דשמייא מיחודה צריד גם זכות ארץ ישראל שתצטරף, ואירא הארץ ישראל מוחבים, וכבראה שמשמים המתינו עד שאשיב מגילות אמריקה לארץ הקדש, וכן שידוע מהבן איש זי"ע שזואה להדריס את ספריו הקדושים דוקא בארץ ישראל, שכמ קדרשתה מסיע ומגן.

לפנוי כשלש שנים נסעתי לציון הרשב", ושהיתי בצתה בדרך המשקיפה על ציון הרשב"י זי"ע זע"א. ואמרתי שלש פעמים תהלים כל يوم במשך שלשה ימים רצופים,

*****

שמיתי אהונינו הטא האלקי רבי שמعون בר יוחאי ז"ע אשפט בכתבת הגאון הקדוש צדיק יסוד עולם המקובל האלקי רבי יעקב אבוחצירא ז"ע, מלקטים בספריו דרוש טוב עמו (ע - ע") זהו לשונו: ושבה הרשב"י גדור מל בגין אדם, לפ"ז שביבו של רבי שמعون בר יוחאי היי אביגיל תינוקות יולדות ברור הסוד קרואי וכל בגין הדור היי מטמינים סודם בלבם, באמת קרשב"י אללו השלום גלה סודו בכל קulos עד שאפלו תינוקות של בית רבן היי ירדען אותן. עוד שם: ידו מה שאקרו רבותינו זרומים לברכה, רבי שמعون גדור מל כל קעלום, ומדורות הוראשונים שגברו מאדם ועד נח ומאות העולמות מן הסנהדרין. עוד שם: ולעולם זכות רשב"י היא העומדת עפני בגאות עד שבאו מלן נקישים וחס"ה "בְּסֶאָר" (תהלים מה ז) דבינו שמן חוק בכסא הבכוב" אלקים לעולם ועוד, זוכותן שהריה חשוב במשה רבינו צלי השלום תעמד לה השbat עד שיבוא מלך המשיח

א. כתוב הגאון הקדוש צדיק יסוד עולם או רם ווועלאן, ק"ש הקדושים המכליין. ק"ניא דרזין, ק"נו רבינו יעקב אבוחצירא זצוק"ל זי"א, בספריו דרוש טוב (עמדו ע"ד) זהה לשונו: גולה זכות רבי שמعون בר יוחאי בעולם העליון יותר מכל הצדיקים.

עם תענית דברוין, והימים היו ל"ב לג ול"ד לענור, כדי שזכות הרשב"י חסיני, וסך הכל סימתי את התהלים תשע פעים [במגן תש"ע, שבנה זו נפתחו השערים, ונתקינה ביה תפלה דוד פעמים בשנה אמת], עד שזכה ליראות ישועות ונפתחו השערים, ונתקינה ביה תפלה דוד המלך עלייו השלום, "הושיעה ה' כי גמר חסיד כי פסו אמוני מבני אדם" (תהלים י"ב ב'), שה' יתברךמושיע, באשר האדם גמר בלכו להיות חסיד ולכון מעשי רק לשם שמי, ועוד "כי פסו אמוני מבני אדם", כאשר מחלת בלבו לא לסמד על בשר וدم, אלא כל בטחונו בה' יתברך, בלתי לה' לבדו. וכן שכתב בזוהר הקדוש פרשת ויקח (זר קצ"ח עמוד א' ועמו ב') על הפסוק (תהלים קמ"ו) הוא: "אשר שאל יעקב בעזרו שבר על ה' אלקי". ענו שם ותמץאו אור גדור).

ובאשר ראתה את דברי הכהן החמים (סיפון קנו סק"א), שהביא את דברי אלהו הנביא זכור לטוב (אליהו זוטא פ"א), לא חרב העולם אלא בפשעה של תורה, ולא חרבה ארץ ישראל אלא מפני פשעה של תורה, וכל האורות הבאות על ישראל אין אלא מפני פשעה של תורה, שנאמר "בבשע יעקב כל זאת" (מיקה פרק א' פסוק ה') ובכתב שם: ועל כן, אריד האדם להשתדר מaad בכל מיאמי כוחו, לצוד הזמן מהבלי העולם הזה, וילעסיך בו בתורה בכל מה שאפשר לו, כמו המצליל אבני טבות ומרגליות מזותו של ים, וכן שכתבו "הנחיםדים מוחב ומפו רב ומתחוקים מוקש ונפת צופים" (תהלים פרק י"ט, י"א).

ובספר שם יצחק (מלך א' קירוש בענין ב' נהני של ויהי בנשע וכו' אות לה), כתוב, וזה לשונו: אבל על ידי התורה, אם היו עוסקים בה ישראל רבקה, או לא היה אמה ולישו שליטה בהם, כמו שכתבו (בפרק קמא דבבא בתרא ח' ע"א) "גם כי יתנו בגויים עתה אקבצים ויחלו מעת מפשא מלך שרים", אם כולם או ربם יעסקו בתורה, או "עתה אקבצים", אבל אם מעת הם, או "יזחלו מפשא מלך ושרים", שהמצוות מגינות עליהם לפי שעה, וכן שכתוב במדרש איך רבתי" וצבא נתנו על התמיד בפשע, בפשעה של תורה, אימתי אמות העולם גוזרים וכו', בשעה שמובילים מתלמידים מתלמוד תורה, ולכן אמרו רבותינו זכרונם לרבה מא דכתיב "וראו כל עמי הארץ כי שם יהוה נקרא עלייך ויראו מך" (קברין כה, אלו חפלין שבראש. [ונראה

בחושגנאי, שאי אפשר לדעת עד כמה חשוב לנו בחירה בimenti אמן. (שם בפסקו ה' על קו משך ... שמן שsson מחבירין קורפו על הרכבי הקדושים).
ד. ואמר המקובל האלקי רבי יצחק אלפייה ז"ע: מוקולנו שתענית הדיבור כמי שנוהגים בכל יישוב וירושב עם קריית התהלים 3 פעמים שוה ל- 65,000. ולפי דבריו 3 ימים יזא 195,000. תענית (!!!). ואלה אמות התהלים, זאת אומרת 550 שנה תענית. ועל זה אפשר להמליץ את הפיט של הצדיק המפורסם רבי ישראל נגארה ז"ע (צפת ה' ש"י 1550 – עזה ה' שפ"ה 1625 לערך). מזמורתו הפיט הקדוש "יה ריבון עלם ועלמי" בארכמי, שירים אותו בשחת, לו יחיה גבר שני אלפין. לא יחול גבורתך

כונתו, שתפלין של יד מרכזו על עשיית הנצויות, ואלו תפליין של ראש מרכזו לتلמוד תורה, ורק על ידי תפליין של ראש כלומר תלמוד תורה, יפול פחד על כל אמות העולם.

וכמה צער יש בעולם, וכל يوم רח"ל מלאים מכתבים בדו"ר, והעינים בוכות ובלב גורע, ובפרט האשון האחרון [כ"ט כסלו תשע"א] שנשrapו לעלה מארכאים יהודים חפים, דבר שאי אפשר להכיל ולהבין, ובודאי במותם כפרו על כל ישראל, והאילו אומנו מגורות קשות, אך אין מקרים כאלה "זהה יתן אל לבו"ו, ולשוב בתשובה שלמה, ועוד עדין

ר"ל בפרק ובו אליעזר ובשהה שכורתין עץ איל שעשה פרי, הקול יצא מסוף העולם ועד סופו ואין הקול נשמע וכן בשעה שהנפש יוצא מן הגוף. ובספר חסד לאברהם [מעין ה - נה י"ז] כתוב, ז"ל: וזה כתובות כי תצור על עיר ימים רבים" וג', שהוא מדבר עם מלך המות שהולך ומסתין לאדם להלחת בטענותיו, ותראה שבצע שישי בתוכו מגולג שום רוח, לא תשחית את עצה" כי האדם עץ השדה לבא מפניך במצו"ר, ר"ל אותו העץ הוא ממש האדם, לבא מפניך במצו שביבתך אתה רוחך אותו להזיקו, הוא נכנס במצו ההוא של העץ לשמור עצמו מך. והענן כשרהו הולך וננד בתוך אף הקלו ברוחן בן השטן, ומכויס עצמו בדום ואו בצומה במקומו הגוזר עליו והראו לו, ואז שנכנס בגוף אין יכול להזיק לו השטן, וגם כן תבין הפסוק אשר אסיפם" וג', וגם כן פסקו" ואספת דגן" וג' פירוש באכילת הצומח ואכלת ושבעת, שהיא שביעת הנפש מן הנאבד ממנו, תאוסף הנצויות המובלעות בתוכו שם דגן ו' וגנן ממש [כמו כתב הבשע"ט דהא אדם בוור פרי מסויים מתון שקי תפוחים וכדומה זה מפני שישיות הנצויות הנמצאות בפרי זה דוקא לנשמטה דוקא וח"ז אין זה על דרך המקורה (ואה נאריותה בהקדמה לש"ז זבחין זדק מה שמניא מבתי הארץ" ז"ל)], ומתני עשב בשדר הנפש מן הנאבד ממנה, המשמרו לכם אם לא תשמרו דבר תורה וសודות וג', ועוצר את השמים וג' שישאר השולים יesh, והאדמה לא תתן את יבולה ויהיו הנצויות מובלעים בתוכה, וזה ואבדתם מהרה כי זה האיבור שלהם, וזה שאמרו רובתו ז"ל גדול יומ' גשמיים כקבוץ גליות כמו שתיבאר לךן (נהר כ"ח בס"ד). ואם תהיה הנשמה יותר רעה, יורידו אותה לדומם, והאדם שיש לו קורבה עם נשמתו מתkon אותה ומוציא אותה מהמצרים האל, כי היותר קשה שבגלגולים הוא גולגול באבן דום יesh שלא יוצא בגדים העליונים - כי המלאכים יודו לשמעו שרירתו וכאשר הרים השווולים פרחו להם. ומיד תיקן העינו ושב לקדמותו. והבריפה הזאת נשrapו לעלה מחמש מיליון עצים, חמישים אלף דונם, ושנים עשר אלף אנשים גלו מהתיהם, וכל זה צריך לעורר אותן, ועלינו למלמד את הכתוב בתורה, (ודרים רק כי"ט) "כי האדם עץ הארץ"شمromo על ישראל כמו שאמרו חז"ל על ישראל "אתם קרויים אדם". ובזהר (חק בדף ע"ב), ז"ל: ואין עץ אלא תורה, דכתיב (משל ג' כי עץ חיים היא למחזיקים בה, ואין תורה אלא קודשא בריך הו, רבי אבא אמר אין עץ אלא קודשא בריך הו, דכתיב דברים כי ט) כי האדם עץ השדה עץ השדה ודאי, דאי עץ שדה דתפוחין קדישין, [כאן מרדכי ודקדשה ביר ואורייתא וישראל חד הוא, דcols נרומים בעץ השדה], וכד אתגלי זיו יקרה דמלליהם עלייה, כדין ישך אל המים וימתקו המים, מי וימתקו המים, דקטיgoroa אתעבד סניגורוא. אמר רבי אבא, תא חי בקדימותא כד עאלו ישראל בקיימה ודקדשה בריך הוא, לא עאלו כדקה יאות, Mai טעמא, בגין דאתגוזו ולא אתרפיע, ולא אתגלי רישיא רישיא קדישיא, כיון דטמו הכא מה כתיב, שם שם לו חוק ומשפט, עאלו ישראל בתרון חולקין קדישין, בההוא גלויא דאתגלי רישיא דלהו, ואקרון חוק ומשפט, חוק כהה דעת אמר (משל לא ט) ותנתן טרף לביתה וחק לנערותה, ומשפט כמה דעת אמר (תהלים פא ה) משפט לאלה"י יעקב, ושם נסהו, בההוא את קדישיא, כמה דעת אמר כי חוק לישראל הוא, בספרא דרב יבא סבא, אמר מלה על ההוא חוטרא קדישא, עד כאן לשון הזה"ק. ובפירוש הרוקאנטי (על התורה - פרשת שופטים) כתוב, וטעם לא תשחית את עצה בבר דעת אמר רברותינו ז"ל אין לך כל עשב ועשב למטה וכו' והנה בהשחיתו למיטה פוגם לעלה אמן אם איינו טוען פירות כבר פסק فهو והבן אמר רבותינו ז"ל לא שכב שכבת בריך אלא דקץ תאינטא ללא זמןיה וזה כי האדם עץ השדה כפשוטו ואמרו

מצפים אנו לנוּם, ואמרנו בשם אחד מגודלי הדור שליט"א, שיותר מעצירת גשימים יש לנוּ לירא ולפחד הימך לא נשמות תפולתיינו במרקם, והאם אנו כל כך גראועים רח'ל?

ויבחילוני רעיזני, ורוחני תהמה, ושרעפי לבבי בערו בקרבי, ואומר, לא עת לחשות ואי בפה לסתות, על פון דברי דוד המלך ציוני (תהלים קי"ט מ"ז) "ואדרבה בעדריך

לחבירו אולי על ידו זיכיה חבירו גם כן, ויעזוב דרכו הרעשה, ושב ורפא לו.

אור העולם מלא נשמות שאין להם מנוחה בעולם העלון

ג) והנה פה בפרק זה האכטוב קצר בקצרה עונש הנשמה ש אדם פוגם בה בעוננותינו הרבים. דעת כי אוירא חללא ועלמא הן מלאים מנחותם בני אדם שאינם יכולין לבא למקומן מנוחתן, וכן שהיעדו תלמידים של הרב האר"י ז"ל שהיה אומר להם:

האלונות והשדות מלאים רבבות נשמות שמתחננים לתיקון

ד) דענו, כי אוירא דעלמא וחלהה הן מלא נשמות הנדיין שאינם יכולין לבא עדין למנוחתם. ופעם אחת הילך האר"י ז"ל למלמוד תורה בשדה, וראה הוא בעצמו שנל האלונות היו מלאים נשמות בלי מסוף, וכן היו על פניו השדה, וגם על פניו המים היו כמה רבבות נשמות.

ה) ושאל אותם הרב האר"י ז"ל מה טיבם כאן, והשיבו, שנדרחו מוחוץ לפרוגדא קדישא, בעבור שלא עשו תשובה על פשעיהם והיו מונעים את חביריהם מלעשות תשובה, והוא נוד בארץ ובאוירא דורך, זה בכנה בכנה, וענשינו היו שומעים בת קול המכרים בכל העולמות שיש איש אחד צדיק בארץ האר"י ז"ל אשר יש כח בידו לתקן הנשימות הנדיין, ועל נאפסו לאן לבקש ממנה לרוחם עליהם לתקן אותם, כדי שיוכלו לבא למקום מנוחתם ולא יסבלו עוד צער גדול זהה. והבטיח האר"י החסיד ז"ל לעשות לטובותם מה שהוא אפשרית, וסיפר אחר כך האר"י ז"ל לתלמידיו המעשה הזה, כי ראו שהאר"י ז"ל שאל להם להנשימות, ולא ידעו למי שوالומי היה המשיב, עד כאן לשונו.

תפלת הצדיק שמתפלל בכוננה, עליה למתחת כסא הכבוד, ושם מתדברים אליה נשימות

נדחות וועלין עמה

ו) ובחיבורו כתוב, שאל הנשימות הי' יכולין להעלות אותן בתפלה של צדיק, כיוון שהצדיק מתפלל

מןנו תועלת, שנאמר "אבן מקיר תזעק", יצאת אותו הרוח ממוקמו, כמו נבל שנאמר "וימת לבו והוא לאבן", שבא בגלגול נבל שהיא נשמת בלעם, ולו זונוס ווומברוס בינוי, עשו את העגל כמו שיתבאר ל�מן בס"ד, עכ"ל.

היצא לנו מזה, כי העץ מrome על עץ החיים שהוא התורה הקדושה, וכן על נשמת האדם ועוד על גלגולו הנשימות, והכל קשור זה בזו, וכך אמרו חז"ל שאין השרפפה מצואה אלא במקום ביטול תורה, וכן אמרו חז"ל שבמקום שיש חילול שבת מצואה הדולקה, ועלינו להתחזק בלמידה והלמוד הזהה^א בשבת קודש. וכל הגאות תליה בתיקון הנשימות שכידוע שמסובב הסיבות לבטלית ייחד תורה לשם, וזה בא רק על ידי לימוד הזהור הקדוש, כי בלי לימוד הזהור הקדוש אי אפשר ללמד תורה לשם (מכובא בזוה"ק), ובזה יתרבטו וישרפו הקלייפות, וממילא לא יהיו שריפות גשמיות, ויקבץ נידחינו מאבע כנפות הארץ, ויליכנו מורה קוממיות לארצינו בב"א.

ג. ובספר הקדוש "קב הישר" פרק ה' כתוב זה לשון חדש:

במצות התוכחה מתיקיימת מצות "ואהבת

"לרען כמון"

א) "ואהבת לרעך כמוך", אמרו רבוותינו זכרונם לברכה, זה הוא הפסוק שהוא כל גל גדול שבתורה. ואין לך אהבה יותר, כשהרואה האדם דבר מגונה באחיו ישראל שעושה אליו חטא וועו, שצערין להזכיר על זה, כי נשמתן של ישראל הן קשוריין ורבוקין זה בזו.

צער להודיע לחבירו אולי זיכה ושב ורפא לו באבל הכלל הוא, שצערין האדם מי שהוא יודע ההרפהתקאות והסיבות והעונשים שבאים על נשמת האדם אחר יציאת הנשמה מהגוף, צער להודיע

נגד מלכים ולא אbowש", כי לא דברי הימה אלא דברי רבותינו ז"ע אשר העניקו חמה בוגרים, ועצרו חמה בשועם, ומפניים אנו שותים, ומפיהם אנו חיים, הלא הימה אונשי השם גבורים אשר בארץ הימה, רבנו משה חיים לוצאתו, זכר צדיק וקדוש לברכה, זכותו יגן עליינו אמן, בעל ה"פסלה ישרים", אשר היה בקי עצום בכל מכני התורה, [אשר אמר עליו קדוש ה' הנ"א ז"ע, דאלו היה חי בדורו, היה הולך רגלי לקבל פניו הטהורים מהלך אלפי קילומטרים] והוא ברוח קדשו לא מצא עצה לבטל גורות מעם ישראל, אלא את העצה הוא, למוד בספר הזהר בראצף לא הפסק, שבכח הקדשה العليונה של ספר הזהר הקדוש, לקרב את הגאה ברוחמים.

לכון, תקו בישיבתו, סדר למוד מיחד של גירסא בספר הזהר הקדוש **במשמרות** ללא הפסק כלל מעט לעת, וקבע דבר זה כתנה הראשונה בישיבתו, וכותב על מעלה הדבר באגרות לחכמי ישראל בזיה הלשון: "את העצה היועצה לכל קהילות קדש להגצל מרשות זו טמן שובאייהם, ובונאי היה להם לפקח על זאת, ולא יתרלו, כי رب הקבר ועצום מאד... עצה לדורי הדור, ועתה אל נשלכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרינו גוט, כי אני אלמלא נתישר חיל, היתי קובע דבר זה בכל מקום ומוקם, אבל בבוד תורהכם יכח את העצה הזאת, ויהיה לו לזכות כי אין פמוח לטובה לכל ישראל, וכל אחד במקומו יכול לעשותו, כי לא דבר קשה הוא בכלל".

ולפנינו מאה ואחד שנים ח' ביןינו קדוש ה' היחיד בדורותיו אשר כל גודלי מזorch ומערב גאותו לאورو, פון הרייך הטוב ז"ע, וכחה כתוב בספרו הקדוש ב' איש ח' (פרק שתנות שמות שנה שנייה), וזה לשונו: **כתבו המקבלים ז"ל:** **גדול פעיל הנעה מעסיק התורה ביום שבת, אלף**

ככונה אז תפלתו עליה למעלה תחת כס האכבה.
ואז מתלבשים באורה התפללה כמה נשמות ומתלבדים בהדי אותה תפלה.

(ז) כמו שכותב הזהר בסוד הפסוק "תפלה לעני כי יעטוף ולפניך ה' ישוף שיחו". כמה נשמות מתעטפין ומותדקין בתפלה של עני, ואין תפלה יותר חביב קמיה הקדוש ברוך הוא כמו תפלה של עני, ותפלה של צדיק, שעולוי להלב גודל ונורא השורף סביביו. והסתרא אהרא מתנייא להתקרבות למקומות תפלה העני ותפלת הצדיק, ועל ידי כן הנשמות הנוחות עלין עם התפלה.

כאשר נשמת הצדיק עוברת דרך הגיהנום, מתאחדה בה נשמות האבות והולין עמה (ח) וזה העני משם בנשימת הצדיק, שכון שנפטר מהעולם עובר דרך הגיהנום כדי שbezחותו בהעבירות דרך שם יתאחד בו נשמות האבות והולין עם נשמתא קדישא דא [נשמה קדושה זו].

עינוי של הארץ"ל כמעט כהו מזרח ומערב נשימות שעלו מקבריהם לעלות למעלה האר"ז ולחרביו, שבעל ערב שבת היי הולcin חז"ט) וכן ספר החסיד ר' גדליה ז"ל, אחד מתלמידיו כשהיה עומד על ראש ההר ראה כל הבית חיים של קהלה קדושה צפת הבנה ותוכון במורה בימינו, וראה חיליות של NAMES שעליו מהקברים לעלות למעלה, לען עדן של מעלה, וכן ראה כמה רבבות נשמות לאין מספר שיירדו תנאים, והם הנשמות יתורת שנותוספים באנשימים כשרים בכל שבת, ומתרון רוב בלבול ועירוב הנשמות וחיליות עצומות לאין מספר כמעט כהו עינוי מראות, והיה מוכחה להעדים עינוי, ואך על פין ראה אותו בעינים סגורות. וכן הגה"ק מבעלוזא רבי יהושע רוקח זצוקלה"ה

פעמים יותר מזו הנעשה מעסיק התזורה של ימי החול. על פי מאמר חז"ל, דיוומו של הקב"ה אלף שנים, שנאמר כי אלף שנים בעיניך ביום אתמול ונ" – ושבת קודש היא מעין עולם הבא – זאת אומרת, ביום של הקב"ה. אם כן בשבת קודש הכל בערך של יומו של ה' יתברך ויתעללה, אשר על כן, כל פעולה קדושה בשבת קודש, עולה אלף ירות, לערך ימי החול (קצתו חן במקבר).

וגדול המקבלים שחי בדורנו מפעלי רוח הקדש, ממעתקי הטעמה רבינו מרדכי שרעבי ז"ע התבטא פעם באזני מקרני ואמר: "שעה של למוד תורה על דרך הפשט ביום השבת, שווה ליום שנה שלמה ביום חל. ושעה אחת של למוד תורה ובבלה ביום חל, היא כמו שנה של למוד פשט ביום חל. ולמוד הקבלה וזה ביום שבת במשך ساعה שווה ליום שבעים וחמש שנה בימות החל", עכ"ל (ברוך צדיקים י"ח). ופסק הגה"ק הכהן הכהנים (קנ"ה סקי"ב), דלמוד הזוהר ייחשב ליום הקבלה. וכותב הפלא יועץ זהה לשונו: ואפילו אי לא ידע מאי קאמר ושותה בו שנויות הרבהה, הוא חשוב לפניו הקב"ה בקדטיב (שיר השירים ב, ד) "זרגלו עלי אהבה", ופרשו חז"ל, ודרוגו עלי אהבה, עכ"ל.

ובבר דבר בקדשו מהר"ש בזונגו ז"ע מאור עינינו בעל "הכפsea מלך", דלמוד הזוהר הקדוש עולה שעה אחת לערך שנה של ליום הפשט, והובא פסקו בבח' החיים (סיקון קנו"ה סקי"ב), וז"ל ה"כפsea מלך" (תקון מ"ג): כי ליום הזוהר הקדוש בגירסה בעילמא, בונה עולמות, וכל שבעו אם יזכה ליום ולחכמי אפלוי פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקוון למעלה, בשעה אחת מה שליא

(למרות שמצד גודלו שאן לשער היה ראוי לכינוי זה, כמפורטם), ומהמת זה לא כתבו כן גם על בנו אחראי, האדמו"ר השליש ביב יששכר דוב רוקח זצ"ל. והנה, בשנות פטירתו של רבי יהושע רוקח זצ"ל שהיתה שנת תרנ"ה, היה אז רבינו יוסף חיים זצ"ל בעל הבן איש חי, בן ששים שנה לחיה. והוא דבר פלא שבאותו זמן עדין לא הוציא רבינו את ספרו הבהיר מעיד, שהבן איש חי הוא הגדל בדורו, והסיפורו הוא כה להלן: שמעו של רבינו היה נודע כיחיד בדורו גם בפולין אצל אחד מגדיי האדמו"רים דאז, והוא הגאון הקדוש והנורא, איש האלקים ובעל רוח הקודש, האדמו"ר השני של חסידי בעילן, רבי יהושע רוקח זצ"ל (אשר היה נחש כמעט מגודל האדמו"רים בדור ההוא), והוא כפי ששמעתי דבר נפלא אצל הרבה הגדודים, ומה תלמידי חכמים שבהם, (ומה הוא הגאון הצדיק רבי יעקב גראנולד שיליט"א) ואמרו לי שהוא דבר מקובל ומפורסם יודע בינויהם, שכן אשר בשנות תרנ"ד נפטר האדמו"ר השני של חסידי בעילן, הוא הגה"ק רבי יהושע רוקח זצ"ל הנ"ל, אמר עליו בנו, הוא הגה"ק רבי יששכר דוב רוקח (מי שהיה אחר כר האדמו"ר השליש שחשידי בעילן) שאמר לו אביו ורבי יהושע הנ"ל, שלא יכתבו עליו על מצבת קבורתו יחיד בדורו (כפי שכתו על אבי, הוא האדמו"ר הראשון רבי שר שלום רוקח זצ"ל, שכתו על מצבת קבוריו יחיד בדורו), אבל עליו לא יכתבו כן, מפני שהיחידי בדור הזה הוא רבי יוסף חיים הנמצא בבדאה, והוא היחיד בדורו. וכן באמת היה שלו מצבת קבוריו של רבי יהושע רוקח הנ"ל לא כתבו יחיד בדורו, לעממת תורת הקבלה.

יעשה בלמוד הפשט שנה תמיינה, ומבטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכיא, ויהיה מרואי פניו המלך היושבים ראשונה במלכותא דרכיעא.

גם בתקון ל' כתוב (הפסא מל'), וזה לשונו: **במה גדול חיב על תלמיד חכם ללמד קבלה. עניהם במה גדול אם אין לומדים קבלה וגורם אך גלותא כי הם מעובדים בגאותה ורחמנא ליאלו, כי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה מה שלא נעשה בלמוד חדש ימים בפשטי התורה, כי גדול פחה לקרב הגאלה** (שם ז"ר צדיקים ו').

העללה מדברי רבותינו הכסא מלך והרייח הטוב ז"ע, רהלו מד שעה זהר הקדוש בשבת קודש, בלומד אלף שנה פשוט ביום חול. ולפי זה, אם ירצה ללמד שש שעות זהר הקדוש בשבת קודש, הרי שזכה לתוכו כל השית אלפין ימי הפלגיה (וכל העולם מתעללה על זו). ובנוסף על כה חדשו של בעל אורחות צדיקים (שער משקפתה) הנטבר, דמלוד (כל מצוה) הנעשה בשמחה יערבו בפול אלף, יוצא שאשר יהודי לומד בשבת קודש ובשמחה תורה הרישב" – "ההאר הקדוש" עולה בשעה אחת לערד של מיליו שנה (למדו פשוט בימי החול). ואיתא באבות דרבי נתן (פרק ג' משנה ו): **רבי ישמעאל ברבי יוסי אומר... אם למדת תורה בשעת הרוח אל תשוב לך בשעת הדחק, לפי שטוב לו לאדם דבר אחד בצעיר ממאה בריווח עיי"ש), על פון באשר לומד ביטורים הכל בפול מאה, סך הכל לימוד זהר הקדוש שעשו בשבת שווה מאה מיליון שנה תורה!!!!!! ושניהם אחת כ- 28.000 שנה תורה. צא וחשב בלמוד זהר הקדוש בשבת, בכל שגניה אתה ממשמת את הקדוש ברוך הוא ומתקם את הפסוק "ועתה יגדל נא פה ר".**

בקביעות כל שבת את כל האדרא, והסבירו, ובادرדא כולל כל העץ חיים של הארייז'ל, ובلدום את האדרא, גם חזרו על כל העץ חיים.

ושמעתי בשם הגאון הగadol חסידא קדישא ראש ישיבת פורת יוסף הרוב עזרא עיטה ז"ע, שנשנאל הרוי כתוב במדרשות על הפסוק "מי הקדמוני ואשלם" (איוב מ"א ג) שקודם ניתן לאדם בית ואחר שם מזוודה, ניתן לו בגין אחר כך קיים מצות מילה וכן על זה הדרך, ולחודש ברור הוא לא חייב כלום לבן אדם, ולפי זה עדין נשואר לאדם נהמא דכוסופא, והרי כתוב הרמץ"ל דזה סיבת ביתא אדם לעולם שלא יכול נהמא דכוסופא, ותירץ דבאמת מה שיש לאדם זה קיים המוצה בשמחה, כי הוא מפעניות הנפש והה חילקו שבא מתוכו, עכ"ז. ועוד מקובל מהاريיז'ל של השוגתו שהשיג היה רך על ידי עבודת ה' בשמחה, והיא עיקר התוכחה, וכן רוח הקדוש שורה רק בשמחה, כדיו מייעקב אבינו ע"ה, ולנבואה זוכים רק בשמחה, כמו שנאמר אצל אלישע הנביא ז"ע (מליטים ב' ג' ט"ז) "יעטה קחו לי מנגן ובה נגן פמן גן".

ת. הערה: ולכאורה יש להבין החילוק מודיע פעם אמר בחודש ימים, ובפעם אמר כשנה? יש לפреш ב' אופנים, א' דתלמיד חכם שיודיע קבלה או לימוד הפשט שלו מאד גבוה ולכן ישיחס של חחדש ימים, ואילו למי שלא יידע קבלה אז לימוד הפשט שלו נמור – שכאשר לומד זהר הקדוש נחשב כשנה לערך נגד זה. – ובאופן ב' – יש לדקדק שבתיקון ל' דבר רק על לימוד קבלה, ובזה וחיס לפשט – כחדש ימים, ואילו בתיקון מ"ג, דבר על לימוד זהר הקדוש, שהוא המקור לכל תורה הקבלה, וזהי המקור, כמו שכתוב על רב נחמן מברסלב ז"ע, שמותר לימוד זהר הקדוש הבין כל כתבי הארייז'ל – וכך אמרו על הגרא ז"ע שמתוון התורה שבכתב ידע להבין את כל התורה שבעל פה. ויודיע שהמקובלים הקדושים הצדיק רבי יצחק כדורי ז"ע והצדיק רבי סלמן (שלמה) אליו ז"ע [אבי של הצדיק רבי מרדכי אליו ז"ל], למדו

כתב הכהן החיים (ס"י קנה סק"ב): מצונה פריה ורבייה שלא יהא עקר בשכלו שאינו מולדיר, ואמריו תיז"ל, ודלא מוסיף יסת, ואזריך שיחדש בכל יום ויא מיה שלא חדש מקדמת דנא, ובזה יאריו ימיו לעולם הבא (בשם אור צדיקים אותן י"ג), וכותב מרנא הבן איש חי ז"ע (סלק דרושים פרשת משפטים ד"ה אם אודונו יtron לו), זו"ל: כי חדש תורה בחלק הנפטר נקרים בניהם וחודשי תורה בחלק הנгла נקרים בננות, עפ"ל. והוא לאפי' דבריהם הקדושים רכדי לצאת ידי חובת פריה ורבייה בתורה חיב להחדש גם בגנלה וגם בנסתר, ומ"י אמר זכיתו זיכתך ידי חובתני. ובזהר הקדושיםין (פרשת שלח לר' רף קע"ג ע"א) כתוב, שכלל יהודוי חיב לחידש החודשים בשפת קודש, ותקב"ה שואל לנשמה מה החדש, ואם לא החדש נמצאת בבושא גדרולה. וכותב בספר זהר מי, דכל אחד חיב לחדש בתורה בשבת כפי יכולתו בכל תלקי פרד"ס התורה ובדרשות חז"ל, ובשות' תורה לשמה (לרבנן יוסף פ"ים – או"ח סימן צ"ח) כתוב, כי מי שחידש איזה חדש בתורה ממש השבעו כתובם, לא יוציא אותו בפה עד שבת, ואז נחשב שחידשו בשבת.

הגה"ק ובי אליעזר פאפו ז"ע בפלא יועץ (ערוך חדש), כתוב: רק שייעמל בכל כוחו לחדש חדש תורה דתינו להקשות ולתרץ בתנ"ך ובש"ס או לפרש פרושים פרד"ס על תנ"ך וש"ס. ואחר פר כתוב: וגם לימוד ספר הזהר הקדוש אף באין מבין חשוב לו באילו חדש חדשים, עפ"ל. הראות לדעת דהלויד וזה"ק יוציא ידי חובת חדש תורה גם בכל פרד"ס,

פמליה שלו ואומר: שמעו חדש תורה שאומרת נשמת בלוי זה. ולאחר מעמידים אותו דבר בשתי ישיבות. הם למשה, ומקודש ברוך הוא למעלה חותם לאותו דבר].

תא קז, כד מלחה אתחידש באורייתא, ונשמטה רנטקפא בשbeta את העסקת באינו מלחי טקTON, וסלקי לעילא. כל פמלה דעליא. צויתין לההוא מלחה, וסויות הקדש מהרנבן בגדפני, ומחלבון בגדפני. וכן שאל לון קדשא בריך הו, ולא קבין ושתיקון, ועוד סויות הקדש מה כתיב, (יחסקאל א) בעמכם תרפינה כונפיהו, כמה דאתה אמר (איוב לב) כי עמדו לא ענו עוז. (תמה"ה ח) וכ��חחו עמדו כל העוז. – [באיור: בא זאה, קשבר מתהדר בתורה ונשמה שיזורת בשבת התעסקה באוטם דברים קדושים וועלה למעלה, כל הפמליה של מעלה מקישבה לאוטו דבר, וסויות מקדש מתרכבים בקבוקים וממלחשים בכנפים. ומשוואל אוטם מקדש ברוך הוא ולא ממשבין, ושותקון, אז מיות הקדש מה כתוב? (יחסקאל א) בעמכם תרפינה כונפיהו, כמו שגאנמר (איוב לב) כי עמדו לא ענו עוז. (תמה"ה ח) וכ��חחו עמדו כל העום]. (יעין שם באוריך ובדר קע"ד ע"ב, וחצנו ב"סידורו של שבת" שרש החמישי ערך ב' אות ח, ו"ל, ובקב"ה הכל בשפת טהרה, אף או רשותה וקווין ואורייתא צורין אולם למדש ביום השבת, עיין שם).

יא. כתב קב הישר (פרק לה) דבאים קראצייט של אביו או אמו, וכן גם של קמי וסמותו, לא ד' בקדיש ותעניות שמועל להו ניצל ממפקחת דרי, אלא יראה להמציא לעשות טוב ביום ההו, וכןאה לממש בו איזה דבר בתורה, או יש תועלת גדול לאביו ולאמו, וכן בשאר ימות פשרה קשבען קדש אין חדש תורה לשמה, או כן משפט אביו ואמו, ומעטרון לאביו ואמו בכמה עיטורי, וכן לחמי וסמותו, (עיין שם).

יב. בזהר (פרשת שלח לר' רף קע"ג עמוד ב): בינו דסליקון קלחו נשמעות דשאו עלייהו דישא אל. סליקי וקמיין בדיקננא קמי מלכא קדישא. וקוזשא בריך הו הוא שאל לקליה, קאי הדושא קהה לנו בההוא עלמא באורייתא. זאה איהו מאן דחדושא דאוריתא אמרת קפיה. פמה קדוה עבד קדשא בריך הא, קנייש לפמלה דיליה, ואמר, שמעו חדש דאוריתא. זאמרת נשמעתא דא דפלוני, ובלחו מוקמי ההייא מלה בתני מתביב. איןון לתקא, וקוזשא בריך הוא לא לעילא, קתים לההייא מלה. – [באיור: בין שעולות כל הנשות ששרו על ישראל, עלות ועומדות בדמות לפני המלך הקדוש, ובקדוש ברוך הוא שואל את כלם: איזה חדש היה לך לכם באוטו עולם בתורה? אשרי מי שאומר לנוינו חדש על התורה. כמה קדוה עוזה הקדוש ברוך הוא. מכנס

ויזהו בודאי חידושים אמתתיים ותורה לשמה, ובזוהר הקדוש בהקדמה י"ט (דף ד' ע"ב וו' ה' ע"א), כתוב: דכמה אריך ליזהר שיה תורתו תורה אמרת ועתה על ידי הלימוד הנפלא בזוהר הקדוש ששה שעה שווה שנה לדברי הפסא מלה, ובשבט עלה לערד אלף שנה לדברי רבנו איש חי ז"ע, ובשונה למליאון שנה לדברי האורחות צדייקים, וביסורים פבול מאה לדברית באבות דרבינו נטו פרק ג' משנה ו), לפי שטוב לו לאדם דבר אחד בערך מאה ברוחיתין, וגם צער כבישת היכר מהשכש ליטורים, וככתו בספרים הקדושים ואיתא בילוקוט שמעוני (קהלת פרק ב - ומו תקסח): אמר רבי חנינא בר פפא, תורה שלמדתי באך נתקיימה לי. בואו וראו: שעה אחת לימוד זהר הקדוש בשפט קודש, שווה מאה מליאון שנה תורה, ועוד, נחשב כמו שמיוחדים חידושים בתורה, ובכך כל אחד ימצא תיקון ונחת לנשמהו.

החולש יאמר גיבור אני, הגע בעצמך: **10,000 אברכים שלומדים 10 שעות ביום,** יש לנו מליאון שנה תורה, ובאשר יהודי פשוט או אפיקו ילד קטן שלומד רק שעה אחת בשפט זהר הקדוש, גם כן שווה מליאון שנה תורה. ואם קשה לך ללמידה או זכית למאה מליאון שנה, [כמו

יג. כתוב בקדמת הזוהר (דף ד' ע"ב, וו' ה' ע"א). בראשית ובין שמעון פתח (ישעה נ) ואשים דברי בפי. כמה אית ליה לבן נ"ש לאשקלאל באורייתא ימ'כא וליליא. בגין זך שא ביריך הוא צית לקלון זאנון דמתשלקי באורייתא, בכל מלא דאתקס שבאורייתא על י"א דמהוא לאשקלאל באורייתא, עכיד רקייא ק"א. - [ביאורו: בראשית. רבי שמעון פתח (ישעה נ) ואשים דברי בפרק. כמה יש לאדם להשתדר טורה ושם ויללה, מושם שהקדוש ברוך הוא מקיש לכולות אותם שמטעסקים בתורה. ובכל דבר שמתהדר טורה על י"י אותו שמשתדר בתורה, שעשה רקייע אחד] (יעין שם באורו).

וועל זא כתיב, (ישעה ה) הוי מושכי העון במקלי השון. קען זא דרכרא. ומצבות העגלה טפאה. קאן חפאה, זא נוקבא זאקרי טפאה.இאו קשור והוא זאקרי עון באנון טבל הושא. ולבתרGeVות העגלה טפאה, לההיא נוקבא זאקרי טפאה, ורטמן אטקהפת למיהו טס לקטלא בז' נושא. וועל זא (משל ז') כי ובאים חללים הפילה, קאן גרים זא, הוהיא טפאה דקטלית בז' נושא. קאן גרים זא, תלמידים קם זלא מטי להזאה ומוויה, רחמנא לשזון. - [ביאורו: וועל זה כתוב (ישעה ח) הוי משי הצעון בחכלי השוא. קען זה הצע. ומצבות העגלה טפאה, מי היחסה? זו הנקבה שנקרואה טפאה. הוא מושך את אותו שיקרא עון באוטם טבל השוא. ואחר קו בעבות העגלה טפאה, את אותה הנקבה שנקרואה טפאה, שם התגברה להיות טסה להרג

בני אדם. ועל זה (משל ז') כי ובאים חללים הפילה. מי הפילה? זואותה המטהה שההורגת בני אחים. מי גרים את זה? היליד חכם שלא הגיע להוראה ומורה. ורקחמו יצילנו]. אמר רבי שמעון לחבירא, במתותא מניכו דלא מפקון מפומייכו מלה זאונייתא דלא יונתו זלא שמעון מאילנא ברבבא זכך יאות, בגין זלא תהוון גרכין לההוא חפה לאקלסין דבר נ"ש למגנא. פחדחו קלון ואמרו וחתמאו לשיןון, וחתמאו לשזון. - [ביאורו: אמר רבי שמעון לחבירם, בקבשה מכם שלא תוציאו מפייכם דבר תורה שלא ידעתם ולא שמעתם מעץ גודל רראיין, כדי שלא תהי גורמים לאותה חפה להרג המוני בני אדם להם. פתחו כלם ואמרו רקחמו יצילנו, רקחמו יצילנו]. יד. כתב הפסח סיימים בספר צפירת לישועה (פרק א): ונרע דאיתא באבות רבי נטנו דפעם אחת בצער שול ממאה פעעים שלא בצער, ועבודה השם יתרברר באהת היא תורה ונכח שאין באה מטהה לרבוד או שאר פניות, כי ארבא נתקים גנו בעוה"ר וסר מרע משותולל על המבריות, (פרש ורש" בסטודין ז"ז ע"א ע"ב, כל העולים אומרים עליו שואה הוא, היינו משותולל לשון טותו), ויראי ה' ימאמסו אצל כמה סוג אנשיים. וניש אנשיים אשר בשבייל לאצשות את בניינם יהודים כשרים נכתה התורה, מקהלים עלייהם לחיות חי עני ודווח כל ימיהם, ומארית עמלם יפרישו שכר למלהדים ומורדים שיקזקו בניהם בתורתה. ואיתם מהגרים ממוקומים לorzות עזים ודוחקם למקומות

10 אברכים שלומדים 10 שעות ביום במשך מאה ימים ויותר, וכך יקיים בנו דברי הנביא יואל (ז' ז') "החולש יאמיר גבור אני", וכל יהודי יכול לזכות לה ולבדיא את המשיח ברוחם. ובתקוני זהר (תיקון תשעה עשר דף ל"ח ע"א): ואיהו דאיקומו אין בין מים העליונים למים התחתונים אלא כמלא נימה, והאי נימה עלייה אמר אין מלכות נוגעת בחברתה אפיו במלא נימה, ובזה קידושא בריך הוא מודעך עם צדיקיא אפלו בחות השערה, והאי חוט אינו חוט דסחר לאות ברית מילה, וברית אינה נימה.

[ובתרגם לשונו הקדש: והוא שבעארותו אין בין מים עליונים לבין התחתונים אלא כמלא נימה, ועל הנייה הזאת נאמר, אין מלכות נוגעת בחברתה אפלו כמלא נימה, ובזה הקדוש ברוך הוא מודעך עם הצדיקים אפלו בחות השערה, והחותה הנה הוא חוט שטובב את אות ברית המילה, וברית היא נימה].

ויבן מאן דאפריש אות ברית בין מים למים, ומגע זרעא מניה, דאחור עלה לתחו ובהו, וריא דמלה (ישעה מם יח) לא תחו בראה לשבת יצרה ודאיו, מים עליונים אוריתא דבכתב, מים התחתונים אוריתא דבעל פה, נימה דאייה בינו תרוייתו דא יסוד, דאייה ריא דאוריתא, ואיהו יסוד ואערא דתרוייתו.

[ובתרגם לשונו הקדש: אווי למי שמספריד אות ברית בין מים למים ומגע מקנו זרע, שמחזיר את העולם לתחו ובהו, וסוד הרקבר - לא תחו בראה, לשבת יצירה וvae. מים עליונים תורה שבכתב, נימה שהיא בין שעיניהם זה יסוד, שהיא סוד התורה, והוא יסוד ועקר של שיטין].

ובאר ב"שעת רצון" (להמקבל בגודל בדורו רבינו שלמה בכמו ז"ע), דמליך הסוד הוא העקר של שמי התורות וכל דברי חז"ל מתבאים גם בראם הסוד.

ומאן דמנע ריא דעקרא דתורי תורה, באלו אחדר עלה לתחו ובהו, ואלוי איןנו דאמרין דלא אוריתא אלא כפשתה, ולית בה ריא אחרא, ואינו דו פרצופין, אייהו ג' סדרים דאתה מיר ביה (שיר ד יב) "גנו גועל אהותי בלה", גנו גועל מסטרא דם' סתום, ר' אייהו גועל בשית יומי דשבוע, רדא הוא דכתייב (חזקאל מו א) "יהיה סגור ששת ימי המעשה וביום השבת יפתח", ובשבת בגין דלא תהא גנעל דלת בפני לויין, דאתمر בהו לעיל ואני פורע, אייה ביטחא לגבייהו דאיינו נשmini יתירין.

שעות בימים, וכן גם תזקה ליראת שמים טהורה. הרוחקים שהפרנסה מציה יותר בשליל חנוך בגדיהם לתורה וראה, בנדאי נוכל לומר דנחשב זה קשובה לה' בכל לב וופש. טז. דמי שמנוע פריה ורביה, עוננו חמור ביזור, כי מחזיר את העולם לתחו ובהו, ולפי זה מכון שחיב לkiem פריה ורביה גם בתורה בכל חלקי הפרד"ס, על כן כאשר לא חדש חידושי תורה, עוננו חמור ונחשב ליראה... אל תקני מה אלא מאה, שבלמוד שעה אחת זהה"ק בשחת יחשך לך למאה ימים של לימוד תורה של עשרה אלף אברכים שלומדים עשר.

[ובתרגום לילשון הקדש: ומֵשְׁמֹנֶע סֻוד הַעֲקָר שֶׁל שְׂתִּי תּוֹרוֹת, כְּאֵלֹה הַחַזֵּיר אֶת הַעוֹלָם לְתַהּוּ בְּהַהְוָה, וְאֵלֹה אֲוֹתָם שָׂאוּמִים שָׁאיָן תּוֹרָה אֶלָּא כְּפִשְׁתָּה, וְאֵין בָּה סֻוד אָמָר. וְהָם דָו פְּרִצּוֹפִים, הָוָה גַּן סְדָרִים, שְׁנָאָמֵר בּוֹ "גַּן נְעוּל אֲחוֹתִי כָּלָה", גַּן נְעוּל מִצְדָּל ס' סְתוּמָה, ו' הָוָה נְעוּל בְּשִׁשְׁת יִמְיִי הַמְעָשָׂה וּבִיּוֹם הַשְּׁבָת יִפְתָּח", ובשְׁבָת כְּדִי שְׁלָא תְּהִיה כְּנוּל דָלָת בְּפָנֵי לוּיִם, שנָאָמֵר בָּהֶם לוֹ עַלְיָן וְאַנְיָן פּוּרָעָן, הִיא בְּתוֹחָה אַלְיָם, שְׁהָם נְשָׁמוֹת יִתְּרוֹת].

ובאלין דלא מלויין לה ולא אוסיפין לשבותות ולימים טובים, איהי סתימה להו, ובגינו דא כל המוסף מוסיפין ליה, ודא תוספת נשmeta תיתירא, ואיהי תוספת רוחא דקדושה, וכל הגורע גורעין ליה הקהנא נשמה יתרה, ואשתאר עני יבש, כמה דאייחו (דר לח ע"ב) בגען מלעיא נשmeta יתרה דאייחו נשמת כל חי, ואשתאר يوم השבת עני ושכינה יבשה, הכי אתמנע ברכאנ מאיה, ואיהו מדה בנגדי מדה, ובכל מאן דאוסף בשבת, או וכגנה זרועיה תצמיה (שעה סא יא). אוף הכי גמי אצמיה טוביה דיליה, ומאן זרועיה דשכינה לעילא, איננו נשמות יתרות דינרען מאיה, ויתחדו לוֹ לישראַל לחתא מיזיו כבודה.

[ובתרגום לילשון הקדש: ובאלו שלא מלויים אotta ולא מוסיפים לשבותות ולימים טובים, היא סתומה לךם, ומושום זה כל המוסף מוסיפים לו, זו תוספת נשמה יתרה, והיא תוספת של רום קדשה, וכל הגורע, גורעים לו אotta נשמה יתרה, ונשאר עני, ואם הוא חכם, חכמתו מסתלקת ממנו, ואם הוא עשיר בממון, מסתלק ממנו ונשאר עני יבש, כמו שהוא מונע מלמעלה נשמה יתרה, שהוא נשמת כל טין, ונשאר يوم השבת עני ושכינה יבשה, קר' נמנעות ממנו בעיות, והוא מדה בנגדי מדה, וכל מי שמוסיף בשבת, או וכגנה זרועיה תצמיה. אף קר' גם אצמיהם הטעבה שלו, ומוי זרועה של שכינה שלמעלה? אוטן נשמות יתרות שאzuרים ממנו, וישמוו את יישראַל למיטה מיזיו כבודה].

יעין עוד בפיואר מותוק מדבר שם שפירא, שבעו שאריך להוסיף במאכל ובמשתה לכבוד שבת קודש, קר' גם צרכיך להוסיף בלמוד התורה הקדושה בשבת, ועל זה מזיהיר הקורן הקדוש, עיין שם דבריו. ולפי זה בשבת קודש מכרח למד זהר, דאין לך הוספה בלמוד התורה במנוחה במו למוד הזker בשבת שנחשב למאה ניליאן שנה תורה.

ומדברי הזker הקדוש מבאר, שמי שאינו רוצה למד זהר מהזיר עולם לתחו ובהו, ואני יכול לזכות לנשמה יתרה, ובפרט בשבת קודש חיב' למד זהר הקדוש, ורק מי שלומיד זהר הוא זוכה לתוספת נשמה יתרה, ותוספת קדושה, ואם גגען רח"ל מפסיד חכמתו וממונו וברכות מלמעלה, מי הפתה שיפסיד את חיזיו בעולם הזה ובועלם הבא.

ובבנין אם רוצים אנו לזכות לשפע אלוקי קדוש, בואו ונניאל את זמנו למלמוד התורה הקדושה ובפרט בשבת קודש, צא ולמד מה שכתב בספר שיש יצחק (חלק ב' דרוש לשבת פרשת בשלח אותן יא), וזה לשונו: רעל בונה זו אמרו גם כן ר'יל בזמנו שישראַל עוזים רצונו של מקומות, שותים מאוצר של מעלה הי', שנאמר "יפתח יהוה לך את אוצרו הטוב" (זקרים כה, יב) ובזמן שאין עושים רצונו של מקום, שותים מאוצר של מיטה. והיינו כמו שכתוב "יהי רקיע

*****
יט. ואין לך עשיין רצונו של מקום יותר מלימוד הזker הקדוש שהוא לימוד תורה לשמה. ובספר

בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים" (בראשית א,ו), שמים רומו על שפע חיות הנבראים ממנה יתברך, כמו המים שכל האחים גדלים מכם, וחיות הכל הוא במים. ומים עליונים של הרקיע הוא שפע עליון למעלה מן הרקיע, משקיים ולמעלה, והוא נפתח בשישראל עושים רצונו של מקום, כמו שפטות "הריעפו שמים ממעל ושקיים יזלו צדק תפחה ארץ ויפרו ישע וצדקה תצמיח יחד אני יהוה בראתינו" (שעיה מה,ח). והוא גם כן פונת משה רבנו עליו השלום בסיסים ברוכתיו לישראל, בימה שכתוב "איןausal ישרון רכב שמים בעוזך ובגנותו שחקים", (דברים לג, כו) וכן שנאמר תחלה "ברזל ונחשת מנעלך וככמיך דברך" (בקרים לג, כה), רצונו לומר שקיים של ישראל תלוי בתורה ובמצוות, שהוא חזק, עכ"ל.

ועל כן התקבצו כל ישראל באחדות ובשמחה ואחווה באילן החיים למד הזוהר הקדוש "בספרא דא יפקון מן גלותא ברוחמי", וכאשר ילמדו ויעסקו כולם בתורה תכל תבואה הaggerה בכל התורה הקדושה הי". ובזהר רעיא מהימנא פרשת נשא (ף' כד, ב) אמרו: דבגנינה "זקרתם דורור בארץ", ובזכותה יתקים "ה" ביד יתגנו ואין עמו אל נכר". יהי רצון שיקים בנו בקרוב, ותחזינה עינינו בשובך לאיזו ברוחמים, במתה בימינו אמן.

מבוא למטרת הספר

בימים קשים אלו העברים על כל ישראל, השם יצילנו ואין איש יודע מה יולד יום, ורבים שואלים ומקשים עצה ותושה בפה לעורר רחמי שמים ולבטל כל גורות קשות ה' יرحمם. בודאי אricsים להתקזק וללמוד בדברי קדשו של התנא האלי רבי שמעון בר יוחאי

רבי אלעזר, מה יעשה אדם וינצל מהבל של מחי, עוסק בתורה ובגמלות חסדים כי, עכ"ל. וכל המזכה את הריבים בלימוד הזהור הקדוש נקרא עוסק בתורה ובגמלות חסדים באופן הכי נעלם ומקיים ומתazzi את כל העולם כולו, ומתקשר לנשمة הרשב"ז ע"ז, כמו שכותב הגאון הקדוש צדיק וייסוד עולם או טמיר ונעלם, קדש הקודשים המלובב", מריא דרזין, מרון רביינו יעקב אבוחצירה זצוק"ל זיע"א, בספריו ודורש טוב (עמדו ע"ז) וזהו: גדילה זכות רבי שמעון בר יוחאי בעולם העlian יותר מכל הצדיקים, עכ"ל. כמו שאמרו חז"ל, (סוכה דף מ"ה ע"ב). ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי יכול אני לפטור את כל העולם וכו' מן הדין מיום שנבראתי עד עתה ואילמלי אליעזרبني עמי ושרים". ואמרו שם Mai d'ktib, "אף חובב עמים כל קדשו בידך" (דברים לג, ג), אפילו בשעה שאתה חובב עמים, כל קדושים שלהם בידך הם כי, כמו שאמרו כל הנוטן עליו על תורה, מעבירים ממנה על מלכות כי' (אבות פרק י משנה ח), כי בזמן שколо של יעקב כי', אין הדברים ידי עשו כי' (בראשית ובערasha טה, טז), ובפרק חלק (כח ב) שאלו תלמידיו את

בא רם חיים (פרשת תרומה אות ד), כתוב: כמו אמר הדתנא רבי מאיר כל העוסק בתורה לשמה זוכה לדברים הרובה (אבות ו' א"), כי כשאינו תורה לשמה רק/caiza דבר אשר אינה עולה לה, ונשארת למטה בארכ, מאין היה כוחה להשפיע רוכה בתורה הרי אם לא עלתה לשומים לא תרד הברכה ממש, עכ"ל. י"ח. בספר אור תורה – ליקוטים: עוד מבואר בכמה מקומות בדבריהם, שעיקר בית משיח הוא בזכות התורה, כמו שאמרו בפרק קמא בבבא בתרא (ה, א) מי דכתיב, "גם כי יתנו בגוים עתה אקבצם ויחלו מיט משא מלך שרדים" (הושע ח, ה), ותניא כל פסוק מאי דכתיב, "עטת נאמר, אי תננו, עתה כלחו ההזה בלשון ארמי נאמר, אי תננו, עתה כלחו אקבצם", ואם מעת מהם, "יחלו מיט משא מלך ושרדים". ואמרו שם Mai d'ktib, "אף חובב עמים כל קדשו בידך" (דברים לג, ג), אפילו בשעה שאתה חובב עמים, כל קדושים שלהם בידך הם כי, כמו שאמרו כל הנוטן עליו על תורה, מעבירים ממנה על מלכות כי' (אבות פרק י משנה ח), כי בזמן שколо של יעקב כי', אין הדברים ידי עשו כי' (בראשית ובערasha טה, טז), ובפרק חלק (כח ב) שאלו תלמידיו את

זיע"א, המבטיחה **ששבות הקרייה בספר האזרה הקדוש**, נצा מון הגולות ברוחמים (אף ללא הבנה כלל פיזיוס מדבורי רבותינו). וכדי הוא רבי שמעון לסמך עלייו בשעת הדחק. ורואים מזה בעליל שرك בזכות הקרייה והלמוד בספר זהר הקדוש מבטח לנו שנזכה ונגאל ברוחמים בלא צרות ויפורים רח"ל.

לפניהם, כל אחד ואחד צריך להשתקל מיד יומי למד ולקרוא בזוהר הקדוש, להצלחת כליל ישראל, ולקראב הגואלה, ולכון החלטנו להרפיס הספר זהר השבת המוחלים ל-24 פרקים לשבותות השנה, כדי שכל אדם מישראל יוכל לעסוק מיד שבחת שבתו בנקל, ובשבות ?למד עם בני ביתו הקטנים עם הגודלים, זקנים עם גערים.

ספר קדוש זה מס'ג'ל לאבבת השם ויראת שמים טהורה, וללמוד מקדשת ואדרת רבותינו הקדושים חכמי הזוהר, הסוד והנסתר, ולהתחשר לנשימת הרשב"י ורבי אלעזר בןנו זיע"א.

התורה נתנה ללמד וללמוד, בכדי שכלם יודעים מיקתנים עד גדולים, דעתה ה', וגם מצינו בברכה ספרי מקבילים שמנחים על למוד חכמה זו של אדם חיב למד אותה (ר' יצחק בן צבי אשכנזי, טהרת הקודש, קמ"ז).

ואומר אני, הלוואי שלא היה מקלין אדולי הדור בלמוד החקמה הקדושה, והלוואי היו מלמדין דרכם לתלמידיהם לעסוק בחכמה הללו אווי בודאי לא היה שום הרמת ראש לחכמוות ההיינוכיות, והיו כל החקמוות נדחים מפניה, כמו שנדחה החשך מפני האור, אך שעונתו נגרמו שגמ' וכמה מצידיקי הדור סגרו את דלתם החקמה בפני פרחי הבהינה, ואמרו שלא ילמדו עד שהיהו בעלי מדרגה ורומם הקדש, והבה עבור זה נשארנו ערומים מן החקמה הקדושה, ונתגבר בעוננותינו הרבים חסכנות החקמוות החיזוניות הכספי בחשך הולך, ובמהרה במנינו "יאמר אליים יחי אור" ויאר לנו (מהרצ"א מclinob, מעון גנים, פרק א' אות ה'). מי יתו והיה שיתחילה למד עם הצאן קדשים בשם עדין בקענותם בון ט' ו' שניים ספר הזוהר הקדוש... והיה בודאי הגואלה בקרוב בלי' שום חבלי מישיח (ספר סג'ל יהרא להגא"צ רבבי שבקתי לפישץ - מערכות ז' אות ה').

גם איש פשוט שלא קדש עצמו, מכל מקום יקרב אל החקמה היה

ובתב' בשער יששכר (מאקרו גל עיני אות י"ח): אשר העם לומד ואשרי העומדים על סודך, לך אורה קשה דביו שפהו לומד זוהר הקדוש, וכו' איך קראום בלבשו עם שהוא מדרגה פחותה בנווע כו', אך מזה הוא נראה שגמ' איש פשוט שלא קדש עצמו כל דרך במלעות הראים למד, מכל מקום יקרב אל החקמה היה בפרט בסוף יומיא אילין שבואה פלייא החרבות הגואלה, ב מהרה בימינו אמן.

ולגדל חביבותיה, נסים בדברי הפה התיימים (סימן כ"ה ס"ק ע"ה) אשר כתוב בשם הרב משאת בנימין זצ"ל (סימן ס"ב דף ז"ו עמוד א'), וזה לשונו: תדרך השני, לילד אחר רוב בניו ומניין, חרי לפניו ספר הזוהר, שהוא שקול יותר מכל המחברים שאחר חתימת התלמוד,

ואם יהיו כל המחברים בפה מאוזנים אחד וספר הזהר לברור יעלה בפה שנייה, מכריע הוא את כולם, והרוי עדיף מרוב בניין, וכמו שכתבת הבית יוסף ז"ע דזולין בתר הזהר נגר שאר המחברים עכ"ל.

"בזכותך הגעתינו לך יש חלק בוגאות העם!"

התבטא פעם צדיק ואמר: בבוא מלך המשיח, עם ישראל נקבעו ובאו לך, ופליטת העם ששים ושמחים, בעת הזאת יתבונן מלך המשיח, בעינוי הטהורות יבחן כל אחד ואחד לפיע מעשיו, לפעת ירים ידו ויראה באצבעו, כולם ירימו עיניהם בפלאה וביבתו במחזה, אז ישמע מלך המשיח את קולו ויאמר, בהפנותו אצבע על יהודו מסויים: "בזכותך הגעתינו לך יש חלק באלאת העם!". אך יראה על כל יהודי ויהוד שפועל למען ביתו. - הלאי שנזקה להיות מן הזוכים המאשרים, שהמשיח בקבודו ובעצמו יעד עליינו – "בזכותך הגעתינו". על כן יהודים יקרים, תננו לימוד לשם שמים, הקריבו מדקותיכם למען השכינה הקדושה, לעשות נתת רוח לייצרנו, לנורם לבדות נפשנו, ונולד כולם כאחד יחד לבלאת את אור פניו מלך המשיח במתורה בימינו אמן. וככלנו כאחד נזכה שקיים בנו נבואה הרשב"י "זאה דרא דהאי אתגלא" ביה ובפטגלו"ו" קראם דרור" ותחזינה עינינו, בן דוד משיחנו מלך ביטפיו יבוא וייגאלנו, ב"ע"ז" והדר אלקינו, ובשבר זאת אל-חי חילקינו, ונחה עליו רוח ה' צורנו מגינינו, גלהה כבוד מלכותך עליינו, ואו ישמח לבנו, ותגל נפשנו, בישועת מלכינו, אמן כן יהיה רצון.

גולד מעלת ספרי צדיקים

א. כתוב רבנו הגדול הרמב"ם ז"ל (בפירוש לאבות סוף פרק א) בענין הדבר שנתחלק לחמשה חלקים וכי' להעיר הנפש למעלות בספרים ישירות ולמנעה מן הפחותות בעיני כל אחד וילכו בדרכיהם וכי' וכי' כדי שתתגנו פעולתם זכרם עבני בני אדם ויתרחקו מהם וכי', עד כאן לשונו היטהו.

ב. בספר צדה לדרכ (זף ר"ב הוקא ביוסף לחוק תולדות יומ ג), וזה לשונו: ודע כי בזכרון מאמרי החסידות ומעשיהם משליכם ותשוב ליווצרה.

ג. בספר דברת שלמה (מהגה"ק רבי שלמה לוצקעו ר' ל' במגלה אשתר), וזה לשונו: כי על ידי הדברו זכירה שמספרים הנס, גם כן מתעורר ונmysł בחינת הנפש ההוא, ולכן מצוה לספר ביציאת מצרים, ולהזכיר בכל יום וכו', וכן אפילו הגס הפרט הנטשה לאדם, שהשם יתרברך עוזרו מאייה צרה, או אפילו לאדם אחר, וכשיזדמן לאדם חס ושלום כמו הארץ הזאת שיזופר ישועת השית' הנעשה לאדם והצליח מצרה בזאת, גם ביום יוכל להמשיך ישועת ה' להנצל גם בעית מצרה זאת, רק שהיה בטחון גדול ובאמונה שלמה, ובדבקות בה יתברך, כמו שקבעתי מאמנו"ר וללה"ה הוא המגיד הגדול ממעריטש ז"ע, עכ"ל.

ד. בספר אגרא דכלה (פרק עקב) כתוב, וזה לשונו: קיבל ה הוא מבעל רוח הקדש, כאשר יצטרך אדם לאיזה ישועה בגון לרפואה ולהצלחה, ולבعد במצבות ים מוביל מ揩ול, אזי

יזכור במו פיו מעין אותן אותן הנפשים בכיווץ בזיה, שנעשו לצדיקי דורות לרבים או לייחיד וכו', שמשמעותם בכיווץ בענין, יושעו לעין כל אפילו בזולת זכיות, עד כאן דבריו.

ה. בספר **לקוטי עצות** (מהקדוש בעל לקוטי מהן' באות א' ערך ארץ ישראל סעיף י"ז), מי שהוא בארץ ישראל, וזהו בספר ספורי מעשיות מצדיקי אמרת, וזכין לטהר המחשה על ידי ספרי מעשיות של צדיקים.

ו. עוד כתוב (שם באות צ' סעיף צ"ח), על ידי ספרי מעשיות מצדיקים, מתעורר ומתחब הלב בהתעוררות גודלה להשם יתברך, בחשק נמרץ מאד, וכמה צדיקים גדולים ונוראים מאד ספרו, שער התעוררות שלהם להשיות היה, על ידי ספרי מעשיות מצדיקים, עין שם.

ז. הצדיק הקדוש רבי ישראלי מרוזין אמר: "מקובלות הלוואות" בפסקוק אחד כתוב מקודם "הלו את שם ד'" ואחר כד "הלו עבדי ד'" (תהלים, קלה א'), ובפסקוק אחר: "הלו עבדי ד'" ואחר כד "הלו את שם ד'" (שם, קי"ג א'), להודיעך שני הלוואות מקובלים.

ח. וכךין זה כתוב הרב נרדומסק צ"ל, ספרו, מעשיני הצדיקים זהו תורה, וכן אמרו: יפה שיחסתו של עבדי אבות מיתורתן של בניים, כי געשה מזה משיחתן תורהן של בניים, וזהו גם כן: הלו עבדי ד' הלו את שם ד', רוץ להזכיר דההלוול של השם יתברך הוא להיל ולשבח את הצדיקים" (תפארת שלמה, חנכה).

ט. והצדיק הקדוש רבי נחמן מברסלב אמר: "על ידי ספרי מעשיות של צדיקים, ממשיכים אורו של מישיח בועלם, ודוחה הרבה חושך וצרות מנו דועלם" (ספר המדות אות מס' חמישית).

י. הצדיק הקדוש רבי שלום מבעלזא ז"ע אמר: "או נדרבו יראי ד' איש אל רעהו ויקשבד ד' וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי ד' ולחשי שמו" (מלאכי ג, ט), נדרבו אמר הצדיק ולא דבריו, קלומר: יראי ד' אלה כבר הילכו לעולם, והם "נדברים" על ידי איש אל רעהו מהתמים, שמספרים על אודום, ואו ויקשבד ד' וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו גם לאום יראי ד', שפתחותיהם תהיננה דובבות, וגם לחושבי שמו, לאלה שמספרים עליהם.

יא. ואחרו אחרון חביב מאמר הבעל שם טוב הקדוש ז"ע, וזה לשון קדרשו: כל מי שמספר בשחתי צדיקים, كانوا עוסקים במעשה מרכבה" (שבחי הבעל שם טוב), וראה פרוש על הדרימון למעשה מרכבה בספר נפלאות התקארת שלמה, (מאמר יפה שיחתון). וכן אחוי הקורא אחר שהצעת לפניך את המאמרים האלו תוכל לחזות בעינן פקוחות כי המעשיות גראזים בהם סודות עליונות, פנובה בהר לעיל.

עכבריו מועל נאה פינה
טהגה"צ הפקעל האלקי
רבי יודל ווונצערג
זוקלה"ה הוציא לאור
את ספריו הקדושים
זהר תורה, לאחר עמל
וינוועה רבבה יטבים ולילות
ללא פגעה במלר 20 שעה,
בhem ספר לקט וערף את
ספריו זהר תורה, לפי סדר
הפרשיות אשות בו מנגאים
קטעי זהר הפוגנים גם
לפי הפשט, במתורה שלל
יהודי והודוי ואפיקו הקטעים
שבקם יוכלו להיות מקשרים
לספר הזהר. זכינו לפרנס
ולזהריא לאור פרשיות
אחדות מספרי, וכן טיעורים
המושכים על ידי הגה"צ רבי
שלום יהודה גראס האדמו"ר
טראבלין טלית".א.

רעיון חדשני יוצא לדרך ממפעל הזוהר העולמי

**שעורי דף היומי ב"זוהר תורה"
וזומר חק לישראל"
מידי יום ביום ברדי 2000**

**בכל יום שני משעה 5-3
על ידי הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
האדמו"ר מהאלמן טלית".א.**

**שיעורים בדף היומי "זוהר תורה"
וזומר חק לישראל" מידי يوم ביום,
על ידי הרב אליהו ממן טלית".א
ראש מוסדות "תורת אברהם" נצרת עילית.**

**הגיטריה של "זהר תורה" = 829
דוד מלך ישראל חי וקיים" = 829**

**הגיטריה של "כולם לומדים בזוהר" = 447
יבניא משיח בן דוד" = 447**

כלומר רק אם נלמד כל יום יום בלבנו יחד
בזוהר הקדוש נזכה שייבוא משיח בן דוד
במהירה ביטינו אףו

**בקרוב אי"מ יננס
לקול הרשב"י בטל: 0722-990044
ובקול הזוהר בטל: 0722-990055**

**לזובי הרבים בחלוקת הפרשיות לבתי מדרשות
ולשםיעת השוואים בדיסקים במחירות הקאו**

0548-436784

גה"צ רבי שלום יהודה גראס
האדמו"ר מהאלמן טלית".א

תכון עניים

מג	אשרי העם שככה לו	פרק א': פירושות בראשית - שמיini; קדרשת השבת והגנת השבת על שמירה
פרק ד': פירושות וירא - אמר; יהוד העליון;	מתנות השבת	כ' כל המועדים תלויים ביום השבת
מה		כט קדוש של שבת
משלחת סעודות השבת	משלחת סעודה השלחן	כט לדורש ה' מוכגד
מזו	הארת השלחן	כט שבת העליונה ושבת התחתונה
מזו	ביני ובין בני ישראל	ק' עטרת השבת
מה	סוד של אחד	ק' שתי קדשות
מה	יהוד השבת	ק' מלך שהלום לו
מה	השבת נפרדה מצד الآخر	א' שלום שלום לרוחך ולקروب
מט	התעוררות של מעלה תליה בהתעוררות	א' מחלליה מות יממה.
מט	ישראל למיטה	א' את שבתו תשמורו
מט	ביום השבת מתגדלת הארץ הקדושה	א' קיים השבת כמו קיים כל התורה
מט	ומתעתרת בעתרותיה	ב' אשריכם ישואאל
מט	מתנה טוביה	
ג'	ברכות השבת	פרק ב': פירושות נח - תזריע מצורע; השומר
ג'	התעוררות הקדושה ביום השבת	שבת מקים כל התורה כולה ומרבה הקדשה
ג'	הפורש סכת שלום	ג' ומקים את השכינה
א'	ברכת ישראל	ה' זכרון השבת
א'	פרישת הקבוצה על ישראל	ה' שבת היא הכל
פרק ח': פירושות חי שרה - בהר בחקותי;	הגנת השבת	ה' והכל נקרא שבת
ה' קדשת השבת בתפלתו דברי תורה וסוד קבלת	שבת הלילה חמורה	ה' סעודת שבת
ה' התפלה		ו' מי ששומר שבת שומר את כל התורה
גה	הנאה	ו' סעודת שבת
גה	שבת העליונה	ז' הוספה מחול על הקדש
גה	חסודות השבת	ז' אם מלאה זו תרבה זו
נו	כלם מעתרים כאחד	ז' גבירה קדושה
נו	חפלוות השבת	ז' השפעה הרעה
נו	בשבת צריך להשתדל בשירות ותשבחות	ז' צער השכינה
ו תורה		פרק ג': פירושות לך לך - אחורי קדושים; כבוד
נו	בשבת מתקבלת התפלה	שבת, רחיצת, מלבושים והדלקת נרות
נו	היושב על הוג הארץ	ט' מא שלחן שבת
נו	בשבת מביאים לה מזון על ידי הקב"ה נה	מא כבוד השבת
פרק ו': פירושות תולדות - במדבר; ברכת הבית	רחליצה כשונכנת השבת	מא כבוד השבת
על ידי הקדוש ושבח השבת		מא שבחו של שלמה
נט		ט' שמירה וקדוש השבת
סא	cosa של ברכה	ט' נרות שבת
סא	להניח ברכה אל ביתך	ט' שרחו של שלמה
סא	עשירה דברים הארץ לcosa של ברכה סא	ט' סכת שלום
סב	מעלת היום	
סב		
סב	קדשה של ערב שבת	

פָא	תפלות השבת	סג	גשם הקדוש
פְב	שמחה האמונה	סג	קדושה היום
פְב	סעודות שבת	סג	קדשת היום
פְב	חשיבות שלושת סעודות שבת	סב	עדות על מעשה בראשית
פרק ט': פירושות וישב - שלחן; שלוחן השבת		סב	טעימת המאכלים
וברכת המלאכים		סב	הכרז שביבנישת השבת
פה		סב	רשות הנשמה לברך
פּו	שבר האזכה	סב	יום הנשמות
פּו	שלוחן שבת	סב	יוצר אוד
השגחה על שומרי ומענגי שבת כראוי. פה		סז	תשבחות העולם הבא
נהר דינור		סז	תשבחת על תשבחת
ברכת השלוחן		סז	עלית התשבחת למעלה
עוושו של שלוחן שאינו כראוי.		סז	התשבחת שעולה על כל התשבחות
פט	שבר מענגי השבת		
פרק י': פירושות מקץ - קrho; מצות לחם משנה וברכת הפת, אמרית דברי תורה על השלחן צא גג עניין בציית שני הכהורות אין השטן מזיק ביום השבת בציית וברכה על הפת בציית הפת על דרך הסוד מועלת המאריך על שלוחנו דברי תורה על השלחן כוס של ברכה עניין כוס ברכה על דרך סוד מים אחרונים		פרק ז': פירושות ויצא - נשא שמחת התורה בשבת וקדשת קריית ספר תורה בשבת סט עא שמחת התורה העלונה להכליל באotta שמחה את העם הקדושעא סוד ספר תורה עניין שבעת העולים לתורה בשבת וחמשת העולים ביום טוב עב הכל סוד אחד עב עלית הרביעי בראש חדש עב תקון בכסא עב שמיית קריית התורה באימה עג אמרית ביריך שמייה בשעת הוצאת ספר תורה העיג גשם תפלה ביריך שמייה רק אחד קורא בתורה עד כולם שותקים עה חכמה וכוננת הקורא מקום הפסקת בפרשה עה הפרשיות מתעטרות לפני הקב"ה עה מנוי המרכיבות הקדושות על כל פרשה ופרשה המילים של הפרשיות עלות למעלה עז כלן מתעטרות בתוכה הכסא הקדוש עז קריית התורה במנחה של שבת עז קריית התורה בשינוי ובחיימיש עז תשעת העולים פרק ח': פירושות וישלח - בהעלותה; תפלות השבת וענג שבת עט כתר יתנו פא שמע ישראל	

יש להתעורר רק בדברי שמים בשבת	ק'ו	סעודת הגבירה
המושcia דברו של חול בשבת מחללו	ק'ו	סעודה שנייה
אל יצא איש מקומו	ק'ו	סעודה שלישיית
התעוררות חול ביום השבת היא חסרון	ק'ו	עונשו של הפוגם בסעודת שבת
למעלה	ק'ו	נסמה יתרה
הרהור מתר	ק'ו	ג' סעודות של אמונה
פרק ט"ז: בשלח - ואתחנן; מצוה לשמות	ק'ו	מעלת יום השבת
בשבת ולעגנו בסעודות	ק'ו	מנחה של שבת שעת רצון
מא	ק'ו	פרק י"ב: פרשיות ויחי - בלק; ענוג שבת, מעין עולם הבא
כמה	ק'ו	עולם הבא
העולם עומד על השלום	ק'ו	עונג הנפש והגוף
עונג צלפחד	ק'ו	לבושים נאים וטיעמת מאכלים בשבת קטו
אסור להראות עצב בשבת	ק'ו	ישראל אשר בך אתחפער
עונש המבטל ענוג שבת	ק'ו	המומים שבחכמל
תענית על תעניתה מה	ק'ו	מעין עולם הבא
בטול סעודת האמונה והשמחה מה	ק'ו	מנוחת הנשמות ביום השבת
היום זהה הוא שמחה למעלה ולמטה מה	ק'ו	התעוררות אותה רווח
בשעה שמתגלה העתיק נמצאים כל החירות והשמחה	ק'ו	הנאת הרוח
כמו	ק'ו	ושמרו בני ישראל את השבת
קריעת גור הדין	ק'ו	וינפש
תענית חלום בשבת	ק'ו	עטור הנפשות ביום השבת
ענין החלום	ק'ו	פרק י"ג: פרשיות שמות - פינחס; השראת השכינה בשבת
ודבר דבר	ק'ו	נכג
פרק יז: פרשיות יתרו - עקב; יציאות השבת מט	ק'ו	נסמה יתרה
אל יצא איש מקומו	ק'ו	ונסמה יתרה למי מעלהו של כל אויה
הנה מקוםathi	ק'ו	התקפות השכינה
אלפים אמה	ק'ו	פרק י"ד: פרשיות וארא - מטות מסעין; שביתת
שבת ראש השנה והיחיד	ק'ו	שבת וכח חדשני תורה בשבת
הוזאה מורות לרשות	ק'ו	טעם אסור חರישת הארץ וטלול כל הארץ
פרק י"ח: פרשיות משפטים - ראה; שומרי	ק'ב	בשבת
שבת יש להם שמירה מיחד	ק'ב	ענין אסור הוזאה בשבת
לא Taburro Ash	ק'ב	חוודות התורה
ששת ימים עשה י' את השנים ואת הארץ	ק'ב	הקשבה לחידוש
ישראל שמורים הם	ק'ב	עטור האדייקים בגין עדן משבת לשבת ק'ג
מחללי שבת אין להם שמירה	ק'ג	שמחת הצדיקים בגין עדן
allo Shela Shemor Shabat be'ulom hozeh shomerim	ק'ג	כבוד האב בחודשי בנו
אותה בע"כ בגינמן	ק'ג	התערורות התורה ביום זה
דיןם של רשעים מסתלק ביום השבת, חוות	ק'ג	פרק ט"ז: פרשיות בא - דברים; כח הדבר
מידים של מחללי שבת	ק'ג	בשבת ושמירה על קדש הדבור
לאחר צאת השבת	ק'ג	ק'ה
פרק י"ט: פרשיות תרומה - שופטים; חמץ פגם	ק'ג	אסור דברי חול בשבת
חול שבת, והשומר שבת זוכה לעין לא ראתה	ק'ג	כחו של דבר
כל אקלים זולתק"	ק'ג	

איש אל יותר ממנה עד בקר	קעה	ט"ל מלאכות
פרק כ"ב: פירושות ויקהל - פקדוי - נצחים	קסה	בת יחידה
וילך; קדשת השבת ועונש מהלליה, מצות הדלקת נרות בכנסית השבת, סדר שלוחן מנורה	קסה	כאלו החזיר את העולם לתחו ובהו
ומטה קפה	קסה	גערעת
מעלת מכבי השבת	קסה	עדון הימאות
מעלת בשת פנים	קסה	ענין לא תבערו אש
אווי לו למחלל שבת	קסה	פרק כ': פירושות מצוה - כי יצא; אסור עצבות
נרות שבת	קסה	בשבת, וכי ריך ל渴בל את המלאכים בהארת
סדר השלחן המנורה והמתה	קסה	פניהם לכבוד השכינה הקדושה
פרק כ"ג: פירושות ויקרא - האזינו; צאת השבת, והבדלה במוציאי שבת	קסה	קסה
צאת השבת	קסה	אסור העצב וקבלת המלאכים
העולם ציריך להשמר מירוחות בצאת	קסה	רעת העצב והכעס בשבת
השבת	קסה	רעת העצב והכעס בשבת
עכוב בצאת השבת	קסה	פרק כ"א: פירושות כי תשא - כי תבא; השבת
הבדלה	קסה	אות כמו שהמילה אותן, ומוקור הברכה היא
פרק כ"ד: פירושות צו - זו את הברכה; סדר ההבדלה במוציאי שבת	קסה	השבת שוננה רק לישראל
קציא	קסה	שור או כשב או עז כי יולד
הברכה על האש	קסה	מילה
כפוף האצבעות לבני האש	קסה	בדמייך
בזיה מאורי האש	קסה	שבת היא מוקור הברכה
סוד האצבעות	קסה	סדרו השלחן בלוחמים ומazonot
בשםים	קסה	לו עלי ואני פורע
הריהם הוא קיום הנפש	קסה	כל המוסיף מוסיפים לו
קציא	קסה	וברך אלהים את יום השבעה
פרק ח' רשב"	קסה	קדשת הרשב"
מסירת השבת לעם ישראל	קסה	ימי החול מתברכים מהשבת

ספר זהר השבת – לאבות ובנים, זקנים עם נערים
עם לשון הקודש – מנוקד מפסק ומוחילק לקטעים
מסדר על הפרשיות

זָהָר הַשְׁבָּת

פרק א'
פרשיות
בראשית - שמינית

קדשת השבת
והגנת השבת על שומרי ה

פרק א'

כט	כָּל הַמְעֻשִׁים בַּיּוֹם הַשְׁבַּת
כט	קָדוֹשׁ שֶׁל שְׁבַּת
כט	לְקָדוֹשׁ ה' מָכוֹב
כט	שְׁבַּת הַעֲלִיוֹנָה וּשְׁבַּת הַתְּחִתּוֹנָה
ל	עֲטֵרָת הַשְׁבַּת
ל	שְׂשִׁיתִי קָדוֹשׁות
ל	מַלְאָךְ שְׁהַשְׁלָום לֹא
לא	שְׁלָום שְׁלָום לְרוֹחֹק וּלְקָרוֹב
לא	מִמְחַלְלָה מוֹת יְמֹת
לב	אֶת שְׁבָתוֹתִי תְּשֻׁמֹּר
לב	קָיִם הַשְׁבַּת כְּמוֹ קָיִם כָּל הַתּוֹרָה
לב	אֲשֶׁר כָּם יִשְׂרָאֵל

להזפירים

ישנה חלוקה נוספת לג' סעודות של שבע:

- **שיטותה פרקדים** [א-ח] לfout זהה גראשונה: **לפיהם** צ-טז.
  - **שיטותה פרקדים** [ט-טז] לfout זהה השלניה: **לפיהם** פה-קט.
  - **שיטותה פרקדים** [י"ז-כד] לfout זהה השלישית: **לפיהם** קמא-קטץ.

בְּלֹא הַמְעֻשִׁים תָּלוּיִם בַּיּוֹם הַשְׁבָת וְכֹל מַעֲשֵׂיכֶם שֶׁל כֶּלֶם, בֵּין הַיְמִינִים הַרְאָשׁוֹנִים וּבֵין הַיְמִינִים הַאַחֲרָoנִים, הַיּוֹם הַשְׁבָת. זֶה שְׁכָתוֹב (בראשית י) וְנִכְלֵל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְׁבָת. זֶה הַשְׁבָת, וְזֶה הַיָּה הַرְגֵל הַרְבִּיעִית שֶׁל הַכֶּסֶף. וְאֵם תֹּאמֶר, אִם כֵּה, מָה זוֹ אֶת שְׁבָתוֹתִי תְּשִׁמְרוּ. אַלְאָ פָעָמִים? אַלְאָ שְׁבָת שֶׁל עֲרָב שְׁבָת וְהַשְׁבָת שֶׁל הַיּוֹם מִמְשֵׁן אֵין לָהֶם פְּרוֹד.

בְּלֹא הַמְעֻשִׁים תָּלוּיִם בַּיּוֹם הַשְׁבָת (ח"א ה/ב) וְכֹל עַבְדִּתְיָה דְּכַלְחוּ בֵּין יוֹמִין קְדָמָיו וּבֵין יוֹמִין בְּחַרְאָין הוּא תָּלוּי בַּיּוֹם דְּשְׁבָתָה הַדָּא הוּא דְכַתִּיב וְכֹל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְׁבָעִי, דָא שְׁבָת, וְדָא הוּא רְגֵל רַבִּיעָה דְכְרָסִיא. וְאֵי תִּמְאָ אֵי הַכִּי, מַהוּ אֶת שְׁבָתוֹתִי תְּשִׁמְרוּ תְּרִין. אַלְאָ שְׁבָת דְמָעֵלִי שְׁבָתָא וְשְׁבָתָא דְיּוֹמָא מִמְשִׁלְיָה לְזִין פִּירְוָךְ.

קדוש שֶׁל שְׁבָת
אמֶר [כלְּהָם] אֶתְּנֶה סֹוֵר שְׁקִיהַ מַחְפֵר אַחֲרֵיכֶם, וּמָה זֶה וּמִקְדְּשֵׁי תִּרְאָו? אֶמֶר לוֹ, זֶה קָדוֹשׁ שֶׁל שְׁבָת. אֶמֶר לוֹ, זֶה הַקָּדוֹשׁ שֶׁל שְׁבָת? אֶמֶר לוֹ, זֶה שְׁגָם מִלְמָעָלה. אֶמֶר לוֹ, אִם כֵּה, עֲשִׂית שְׁשָׁבָת אִינָה קָדֵשׁ, אַלְאָ קָדוֹשׁ שְׁשָׁבָת עַלְיוֹ מִלְמָעָלה.

קדוש שֶׁל שְׁבָת
אמֶר הַהְוָא טִיעָא דְּהָוה טָעַן בְּתְּרִיהָו, וּמָהוּ וּמִקְדְּשֵׁי תִּרְאָו. אֶמֶר לִיהְיָה דָא קָדוֹשָׁא דְשְׁבָת. אֶמֶר לִיהְיָה וּמָהוּ קָדוֹשָׁא דְשְׁבָת. אֶמֶר לִיהְיָה דָא קָדוֹשָׁא דְאַתְּמָשָׁכָא מַלְעִילָא. אֶמֶר לִיהְיָה אֵי הַכִּי עֲבִידָת לְשָׁבָת דָלָאו אֵינוֹ קָדֵשׁ, אַלְאָ קָדוֹשָׁא דְשְׁרִיאָא עַלְיוֹ מַלְעִילָא.

לקָדוֹשׁ ה' מַכּוֹבֵד
אמֶר רַבִּי אָבָא, וְכֵה זֶה, (ישעיה כח) וְקָרָאת לְשָׁבָת עַגְלָה לְקָדוֹשׁ ה' מַכּוֹבֵד. הַזָּכֵיר שְׁבָת לְחוֹדֵד וְקָדוֹשׁ ה' לְחוֹדֵד. אֶמֶר לוֹ, אִם כֵּה, מַיְזֶה קָדוֹשׁ ה'? אֶמֶר לוֹ, הַקְּשָׁה שְׁיֹוֹרְדָת מִלְמָעָלה וְשָׁוֹרָה עַלְיוֹן. אֶמֶר לוֹ, אִם הַקְּשָׁה שְׁגָם שָׁבָת מִלְמָעָלה נְקָרָאת מַכּוֹבֵד, נְקָרָה שְׁשָׁבָת אַינוֹ מַכּוֹבֵד, וְכַתּוֹב וְכַבְּדָתוֹ.

לקָדוֹשׁ ה' מַכּוֹבֵד
אמֶר רַבִּי אָבָא וְהַכִּי הוּא (ישעיה כח) וְקָרָאת לְשָׁבָת עַגְלָה לְקָדוֹשׁ ייִ מַכּוֹבֵד, אַדְבָּר שְׁבָת לְחוֹדֵד וְקָדוֹשׁ ייִ לְחוֹדֵד. אֶמֶר לִיהְיָה אֵי הַכִּי מִאֵן קָדוֹשׁ ייִ. אֶמֶר לִיהְיָה קָדוֹשָׁא דְנַחְתָּא מַלְעִילָא וְשְׁרִיאָא עַלְיוֹן. אֶמֶר לִיהְיָה אֵינוֹ קָדוֹשָׁא דְאַתְּמָשָׁכָא מַלְעִילָא אַקְרֵי מַכּוֹבֵד וְכַתּוֹב וְכַבְּדָתוֹן.

שְׁבָת הַעַלְיוֹנָה וְשְׁבָת הַתְּחִתּוֹנָה
אמֶר רַבִּי אַלְעַזֵּר לְרַבִּי אָבָא, הַנְחָ לֹא לְאִיש הַזֶּה, שְׁדָבָר שֶׁל חֲכָמָה יֵשׁ בּוֹ שְׁאַלְגָנוֹ יְזָעִים בּוֹ. אֶמֶר לוֹ, אִםְרָ אַתָּה. פָּתָח וְאֶמֶר, (וַיָּקָרָא י"ט) אֶת שְׁבָתוֹתִי, אֶת - לְרַבּוֹת תְּחִום שְׁבָת

שְׁבָת הַעַלְיוֹנָה וְשְׁבָת הַתְּחִתּוֹנָה
אמֶר רַבִּי אַלְעַזֵּר לְרַבִּי אָבָא אֲנֵה לְהָאֵי גְּבָרָא דְמַלְהָ (סְדָתָא) דְחַכְמָתָא אֵית בֵּיהְ דָאָנוּ לֹא יְדַעַנָּא בָּהּ. אֶמֶר לוֹ הַיְהָ אִימָא אֲנֵת. פָּתָח וְאֶמֶר, (וַיָּקָרָא י"ט) אֶת

שזהו אלפינים אמות לכל צד, ומושום כה רביה את. שפטתני - [נ"א זז] שְׁבַת הָעֲלִיּוֹת וְשְׁבַת הַתְּחִזּוֹנָה, שְׁהַן שְׁתִים כָּלּוֹת יְחִיד וְגַסְטוֹת יְחִיד.

שבתותי. את לאסגאה תחום שבת דאייהו תרין אלףין אמיין לכל סטרא. ובגין כד אסגי את. שפטותי (נ"א זז) שְׁבַת עלאה ושבת תהאה דאנון תרין בילין כחדא וסתימין בחרדא.

עתרת השבת גשאה שבת אחרית שלא נזכרה והיתה בבושא. אמרה לפניו: רבון העולם, מיום שעששית אותה נקראתינו שבת, והוא יום אנו בלי לילה. אמר לה, בת'יך, את שבת, ושבת קראתינו לה, אבל הריני מעתיר אותה בעטרה יותר עליונה. העביר קרויז ואמר מקושים פיראאג.

עתרת השבת אשთאר שבת אחרא דלא אדרבר והוה בכוסופא. אמרה קמיה מארי דעלמא מיום מא דעבדת לי שבת אחקרינה וומא לאו אייה בלא ליליא. אמר לה ברתוי שבת אתה ושבת קראינה לך, אבל הוא אנה מעתיר לך בעטרא עלאה יותר. עבר ברוזיא ואמר מקדישי תיראן.

שתי קדשות וזה שבת של ערב שבת שהוא יראא, ושורה בה יראא.ומי הוא שבתקודש ברוך הוא הכליל ואמר אני ה? ואני שמעתי מאבא שאמר מה, ודיק את - לרבות תחום שבת. שבתתני - זה העוגול ורביע שבעפניהם, והם שניים. וכנגד אותם השניהם יש שתי קדשות שיש לנו להזפיר, אחד ויבלו, ואחד קדוש.

שתי קדשות וזה שבת דמעלי שבתא דאייה יראה, ושוריא בה יראה. ימאן אייהו. דקדשא בריך הוא אכלייל ואמר אני כי. ואני שמענא מאבא דאמר הabi. ודיק את לאסגאה תחום שבת. שבתותי רא עגולה ורביע דלנו, ואנון תרין. ולקביל אנון תרין אית תרי קדושתי ראיית לנו לאדרברא, חד ויבלו, חד קדוש.

מלך שהשלום לו ויכליש בו שלשים וחמש תבאות, ובקדוש שאננו מקושים יש שלשים וחמש תבאות, והכל עלה לשבעים שמota שבתקודש ברוך הוא וגנשת ישראל מעתרים בהם. ומושום שעהוגול ורביע הזה הם שבתתני, שניהם כלולים בשומר, שבתוב תשמור. שהרי השבת העליונה כאן לא נכללה בשומר, אלא בזוכר, שהרי המלך העליון מסתירים בזוכר, ועל זה נקרה מלך שהשלום שלו.

מלך שהשלום לו ויבלו אית ביה תלתין וחמש תיבין. ובקדושה (ונגידוףא) דאנון מקדשין תלתין וחמש תיבין. וסליק בלא לשבעין שמתחן דקדשא בריך הוא וגנשת ישראל אהעטר בהו. ובגין דעגולה ורביע דא אנון שבתותי, בילין תרונייהו בשמור דכתיב תשמור. דהא שבת עלאה הכא לא אהפליל בשמור אלא בזוכר, דהא מלכא עלאה בזוכר אסתיטים. ועל דא

וְהַשְׁלָום שֶׁלֽו הִוא זָכָר, וְעַל פָּנֵיו אֵין מְחֻלָּקָת לְפָנָה.

אֲקָרֵי מִלְּכָא דְשֶׁלָּמָא דִילִיה, וְשֶׁלָּמָא דִילִיה זָכָר אֵינוֹ. וְעַל דָּא לִית מְחֻלָּקָת לְעַילָּא.

שֶׁלָּום שֶׁלָּום לְרָחוֹק וְלְקָרוֹב
מְשֻׁוּסָם שְׁשָׁנִי שֶׁלָּמוֹת לְמַטָּה - אַחֲד יַעֲקֹב' ב',
וְאַחֲד יוֹסֵף. וְמְשֻׁוּסָם כֶּבֶשׂ פַּטוֹב פָּעָמִים (וְשָׁעוֹה)
(ז) שֶׁלָּום שֶׁלָּום לְרָחוֹק וְלְקָרוֹב. לְרָחוֹק -
זה יַעֲקֹב. וְלְקָרוֹב - זה יוֹסֵף. לְרָחוֹק, כִּמוֹ
שְׁפָאָמָר (וְשָׁעוֹה לא) מִרְחָזָק ה' נְרָאָה לִי, (שָׁמוֹת ב)
וְתַתְאַבֵּחַ אַחֲתוֹ מִרְחָזָק, וְלְקָרוֹב, כִּמוֹ שְׁפָאָמָר
(דָּבָרִים לָמָד) חֲדָשִׁים מִקָּרְבָּב בָּאָה: מִרְחָזָק - זו
הַגְּזָקָה הַעֲלֵיוֹנָה שְׁעוֹמְדָת בְּהִיכְלָלוֹ.

שֶׁלָּום שֶׁלָּום לְרָחוֹק וְלְקָרוֹב
בְּגִינַן דְּהָרִין שֶׁלָּמוֹת לְתַתָּא חַד יַעֲקֹב
וְחַד יוֹסֵף. וּבְגִינַן כֶּבֶשׂ פַּטוֹב תְּרִי
וְשָׁעוֹה (וְשָׁעוֹה) שֶׁלָּום שֶׁלָּום לְרָחוֹק וְלְקָרוֹב.
לְרָחוֹק דָּא יַעֲקֹב, וְלְקָרוֹב דָּא יוֹסֵף.
לְרָחוֹק בָּמָה דָּאת אָמָר, (וְשָׁמוֹת לא) מִרְחָזָק
וְיַנְרָאָה לִי (שָׁמוֹת ב) וְתַתְאַבֵּחַ אַחֲתוֹ מִרְחָזָק.
וְלְקָרוֹב בָּמָה דָּאת אָמָר, (דָּבָרִים לא) חֲדָשִׁים
מִקָּרְבָּב בָּאָה. מִרְחָזָק דָּא נְקוֹדָה עַלְאה
דָּקִימָא בְּהִיכְלָלה.

מְחֻלָּלָה מוֹת יִמְתָּח
וְעַל זה כְּתוֹב תְּשִׁמְרוֹ, נְכַלֵּל בְּשִׁמְרוֹ.
וּמְקַדְשֵׁי תִּירְאֹו - זו הַגְּזָקָה שְׁעוֹמְדָת
בְּאַמְצָעָה שִׁישָׁ לִירָא מִפְנֵה יוֹתֵר מִן הַכָּל
שְׁעַנְנָשׂוֹ מִתְהָ. וּבְינָנוֹ מִהָּ שְׁפָטוֹב (שָׁמוֹת לא)
מִתְחַלֵּקָה מוֹת יִמְתָּח. מֵי הַם קְמַחְלִיקָה? מֵי
שְׁגָכָנָס לְתוֹךְ הַחַלֵּל שֶׁל הַעֲגֹל וְהַרְבוּעַ
לְמִקְומָם שָׁאוֹתָה הַגְּזָקָה שְׂוֹרָה וּפּוֹגָם בּוֹ -
מוֹת יִמְתָּח. וְעַל זה כְּתוֹב תִּירְאֹו. וּהַגְּזָקָה
הַהִיא בְּקָרָאת אָנָי, וְעַלְיהָ שׂוֹרָה אָתוֹ
הַגְּסָטָר הַעֲלֵיוֹן שֶׁלָּא הַתְּגַלֵּה. וּבְינָנוֹ ה'
וְהַכָּל אַחֲד.

מְחֻלָּלָה מוֹת יִמְתָּח
וְעַל דָּא כְּתוֹב תְּשִׁמְרוֹ אַחֲכְלִיל בְּשִׁמְרוֹ.
וּמְקַדְשֵׁי תִּירְאֹו דָא נְקוֹדָה דָקִימָא
בְּאַמְצָעָה דְעַנְשִׁיה מִתְהָ. וּבְינָנוֹ דְכִחְבִּיב
מִכָּלָא דְעַנְשִׁיה מוֹת יִמְתָּח. מִןּוּ מְחֻלָּלָה.
(שָׁמוֹת לא) מְחֻלָּלָה מוֹת יִמְתָּח מִן מְחֻלָּלָה.
מִאן דְעַאלְלָן גַּנוֹ חַלֵּל דְעַגּוֹלָא וּרְבוּעָא
לְאַתָּר דְהָהּוֹא דְנְקוֹדָה שְׁרִיאָה וּפְנִים בֵּיה
מוֹת יִמְתָּח. וְעַל דָּא כְּתוֹב תִּירְאֹו. וְהִיא
נְקוֹדָה אֲקָרֵי אָנָי, וְעַלְהָ שְׁרִיאָה הָהּוֹא
דָּסְתִּים עַלְאהָ דָלָא אַתְגְּלִיא וּבְינָנוֹ יִי
וְכָלָה חַד.

יְזִידָה רַבִּי אַלְעָזָר וּרַבִּי אָבָא וּנְשָׁקָהוּ
אָמָרוּ, וְמָה כָּל הַחַמְתָּא דָא אִית
וְאַתָּה מְחֻמָּר אַתְּרִינְנוּ? אָמָרוּ לוֹ, מַי אַתָּה?
אָמָר לָהֶם, אֶל תְּשַׁאֲלֵו מַי אָנָי, אֶלְאָ אָנָי
וְאַתָּם גַּלְהָ וְנַתְּעַסְּקָה בְּתוֹרָה, וְכָל אַחֲד יִאמְר
דְּבָרִי סְכָמָה לְהָאֵר אֶת פְּדָרָה.

נְחַתָּו רַבִּי אַלְעָזָר וּרַבִּי אָבָא וּנְשָׁקָהוּ
אָמָרוּ וְמָה כָּל הַחַמְתָּא דָא אִית
תְּחֻות יְזִיד וְאַתָּה טָעַז אַבְתָּרִין. אָמָרוּ לֵיה
מִאן אַנְתָּה. אָמָר לוֹן לֹא תְשַׁאֲלֵן מִאן
אָנָא, אֶלְאָ אָנָא וְאַתָּה נִזְׁול וְנַתְּעַסְּקָה
בְּאוֹרִיָּתָא וְכָל חַד יִמְאָמָלִין דְחַמְתָּא
לְאַנְהָרָא אוֹרָחָא.

את שבתותי תשמרו
ואת שבתותי תשמרו. זה שקול לזה, והכל
כאחד בשקל במשקל אחד, שפטות (שםות
לה) ושמրתם את השבת כי קדש היא לכם,
וכתווב (ויקרא כו) זכור את יום השבת לקדשו.
אלא אחד לאב, ואחד לאם. כתוב פאנו, איש
אמו ואביו תיראו ואות שבתותי תשמרו.
וכתווב שם, את שבתותי תשמרו ומקדשי
תיראג. מהו מקדשי? במשמעו.

קיים השבת כמו קיים כל התורה
זכור את יום השבת לקדשו, זהו סוד של
הברית הקדוש. ומשם ששבירת זו עוזרים
כל המקומות של אייררי הגור והוא כלל
הכל, כמו זה שבת היא כלל של התורה,
וכל סודות התורה תלויים בה, וכיום של
השבת כמו קיים כלל התורה. מי ששומר
שבת כאלו שומר את כלל התורה.

אשריכם ישראל
ה' ילחם לכם ואתם תחרישון. רבי אמר
פתח, (ישעה ח) אם תשביב משבת רגליך
עשות חפצך ביום קדשי. אשריהם ישראל
שהקדוש ברוך הוא התרצה בהם להזכיר
בهم מכל אחר עמי העולם, ומתוך אהבתם
קרבו אותם אליו, ונתן להם תורה, ונתן להם
שבת שהיא קדש מכל שאר הימים, ומנוחה
מחפה, וחודה של הכל, וشكולנה שבת בגן
כל התורה,ומי שומר שבת כאלו שומר
את כלל התורה.

את שבתותי תשמרו (ח"ג פ"ב, א)
ואת שבתותי תשמרו, שkil דא לדא,
וכלא כחדא אתקלו במתקלא חד.
רכתייב, (שםות לא) ושמרתם את השבת כי
קדש היא לכם, וכחטיב (שםות כ) זכור את
יום השבת לקדשו. אלא חד לאבא, וחד
לאימה. בחתיב הכא איש אמו ואביו
תיראו ואת שבתותי תשמרו. ובחתיב
הthem (ויקרא כו) את שבתותי תשמרו
ומקדשי תיראו. מהו מקדשי. במשמעותו.

קיים השבת כמו קיים כל התורה (ח"ב צ"ב, א)
זכור את יום השבת לקדשו. (שםות כ)
דא איה ריא דברית קדישא.
ובני דבهائي ברית קיימין בל מקוריין
דשיפני נופא, ואיהו כלל כלל. בנונא
דא, שבת איה כלל לא אוריתא, וכל
רזון אוריתא בית פלין, וכיום
ראשת, קיומה כלל אוריתא, מאן
דניטר שבת, באילו נטיר אוריתא כלל.

אשריכם ישראל (ח"ב מ"ג, א)
וי ולכם לכם ואתם תחרישון. (שםות ד)
רבי אבא פתח (ישעה ח) אם תשביב
משבת רגליך עשות חפציך ביום קדשי.
וكان איןון ישראל, דקדושא בריך הוא
אתרעין בהז, לאתדקא בהו, מכל שאור
עמון דעתמא, ומגוז רחימות דלהז,
קריב לון לביה, ויהב לון אוריתא,
ויהב לון שבת, דאיהו קדישא מכל שאור
יומין, וניתחא מכל, וחודה דכלא,
ושkil שבת, לךכל אוריתא כלל, ימאן
דניטר שבת, באילו נטיר אוריתא כלל.

